VESLANJE
ROWING

GODINA X
BROJ 9

RUJAN 2001
SEPTEMBER 2001

1

2

3

4

5

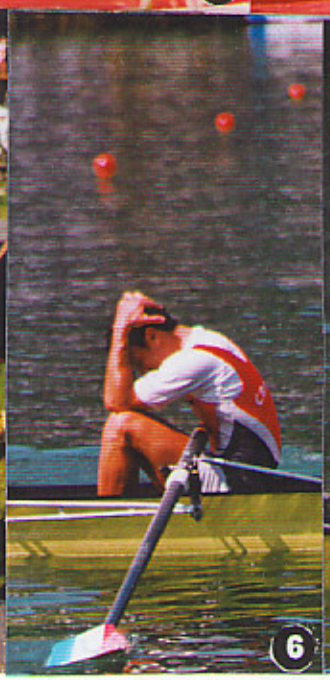
6

7

8

Iztok Čop,svjetski juniorski i seniorski, olimpijski pobjednik nosi(pomaže) auslegere hrvatskom osmercu.

Renata Beluhan(Sportske novosti) razgovara s Smoljanovićem nakon finalne trke.

Hrvoje Telišman(maše rukom) veslao je također u Luzernu i to u 24-vercu na poziv organizatora.

Navijača je bilo na svakom čošku.

Službeno otvorenje počelo je s trubljenjem alpskih rogova (truba).

Gamulin,Finderle,Gajšak,Jurčec i Krstulović prigodom Proglašenja u disciplini osmerca.

Predsjednik FISA-e denis Oswald dijeli našim veslačima srebrne medalje.

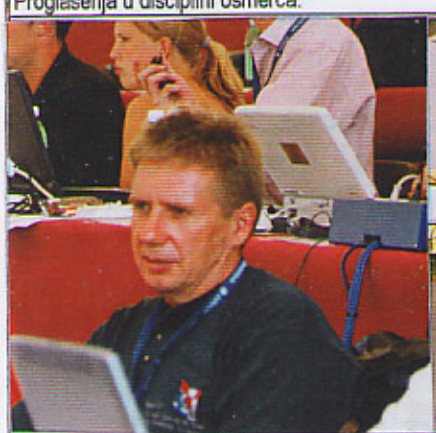

U predahu prenatrpanih dnevnih obveza, Zoran Emeršić.

Nikola bralić S Davorinom Jurakom, Mladostašem iz 1946.godine.

Dio Gusareve škvadre s Bajlom,Petrovićem,Garčević i Gajšakom u Luzernu.

VESLANJE – D AVIRON – ROWING – RUDERN – CANOTTAGGIO

VESLANJE - ČASOPIS HRVATSKOG VESLAČKOG SAVEZA
D AVIRON - MAGAZIN DE LA FEDERATION CROATE D AVIRON
ROWING - JOURNAL OF THE CROATIA ROWING FEDERATION
RUDERN - ZEITSCHRIFT DES CROATISCHE RUDERNVERBANDES
CANOTTAGGIO - PERIODICO DELLA FEDERAZIONE CROATA DI CANOTTAGGIO

GODIŠTE 10 | RUJAN | BROJ 9 (86)
VOLUME 10 | SEPTEMBER | NUMBER 9 (86)

KAZALO – KONTENT

PROSJEČAN NASTUP HRVATSKE NA WORLD ROWING U23 .. 4

NATIONS CUP ! NIKADA DO SADA NISMO LOŠIJE PROŠLI NA OVAKOVJ REGATI 5

MUKE PO ISUSU 7

ZLATO ZA KUŠURINA I NISETEA 9

WORLD JUNIOR ROWING CHAMPIONSHIPS – DUISBURG 10

VIJESTI SA WEDAU STAZE U DUISBURG 15

SAD SE OSMERAC U LUZERNU MORA I TE KAKO POTRUDITI 16

HRVATSKI OSMERAC SREBRNI NA 2CRVENOM JEZERU» 17

KAD SE ZADEREM HOĆU DA PUCAJU VESLA 19

SVI ČESTITAJU,SVI TAPŠU,SVI SU PONOSNI NA OSMERAC 20

O NJIMA SE NAJVIŠE GOVORI 21

TRAGIČNI JUNACI OVOGODIŠNJEG SP-a 22

JOŠ PONEŠTO IZ LUZERNA 23

SA SVIH STRANA PONEŠTO 24

POVIJESNE CRTICE IZ HRVATSKOG VESLANJA 26

24. 6. 1603. Zabilježena prva veslačka regata u Hrvatskoj u gradu Korčuli
". 5. 1825. U Splitu održana regata Sv.Duima koja se s prekidima održava do danas
9. 6. 1872. Osnovano «Prvo hrvatsko veslačko i ribarsko društvo» u Zagrebu
1892. Veslački klubo iz Zadra,Pule,Poreča,Izole i trsta kao članice Jadranskog saveza iz Austrougarske osnivači su FISA-e u Torinu.
4 11. 1939 Osnovan je Hrvatski veslački savez u Zagrebu.
29. ". 1940. Održano je prvo Prvenstvo Hrvatske u veslanju
11. 5 .1952. Osnovan Veslački savez Slavonije
6. 1952. Osnovan Veslački savez Zagreba
2. ". 1952. Osnovan Veslački savez Dalmacije
". . 1992. Izašao prvi broj «Veslanja»

Veslanje / D Aviron / Rowing / Rudern / Canottaggio
Časopis Hrvatskog veslačkog saveza / Journal of the Croatia Rowing Federation
Glavni urednik / Editor – in – chief : Rudolf Starić
Osnivač / Founder : Veslački klub Croatia / Rowing Club Croatia
Uredivački odbor / Editorial Boards : Zoran Emeršić, Zdravko Gajšak, Juraj Gamulin, Damir Marković, Boris Polić, Milivoj Slapničar, Rudolf Starić, Srečko Šuk, Igor Velimirović
Stručni savjetnik / Expert adviser : prof. Srečko Šuk
Adresa uredništva / Editorial Office : Rudolf Starić, 10020 Zagreb, Remetinec, Lanište 14 b, Hrvatska / Croatia, Telefon 038/01 - 6141 589
Rukopisi i fotografije se ne vraćaju

OVAJ BROJ IZAŠAO JE 10. 9. 2001.

Prva stranica : slika 1. Hrvatski kraljevski osmerac vraća se na iskrcaj nakon primanja srebrne medalje na svjetskom seniorskom prvenstvu u Luzernu. Slika 2. U ovom trenutku zadarski četverac s kormilarom «držao» je još brončanu medalju « u džepu », a trenutak kasnije... ostalo je samo četvrto mjesto na svijetu. Slika 3. Hrvatski srebrni osmerac fotografira se za povijest hrvatskog veslanja. Slika 4. Trenutak kad se hrvatska proglašava osvajačem srebrne medalje na Svjetskom prvenstvu u Luzernu, 2001. Slika 5. Trener osmerca prof. Nikola Bralić i maser Frane Pavlović nakon proglašenja na Rotsee. Slika 6. Očaj iskusnog olimpijca Danijela Bajla za propuštenom prilikom, brončanom medaljom. Slika 7. A di smo pogrešili, a di ? Razmišljanja Hrvoja Marića u čamcu. Slika 8. Tragični junak finalne trke u četvercu s kormilarom bio je sigurno i trener Romano Bajlo. Nije mogao sakriti očaj na svojem licu i propuštenoj prilici njegovih «mulaca».

Slučaj 'zakašnjeli čamac četverca sa' (2)

Kostelić: Kriv je HVS, a ne ja!

Tajnik Joško Kostelić

ZAGREB - Na izjavu direktora veslačke reprezentacije Igora Čulina kako je samovoljnim činom tajnika VK Mladost, zadarskom četvercu 'sa' kasno stigao čamac u Luzern, "što je pridonijelo gubitku odličja" hrvatske posade, prozvani Joško Kostelić reagirao je demantijem:

- Neistina je da sam kao tajnik i vozač u VK Mladost, a dodao bih i menedžer, administrator, trener, novinar, voditelj klupske studentske sekcije te član IO VSZ-a, imao bilo kakve veze sa zakašnjenjem tog čamca na SP u Luzernu. Čamac Mladosti za posadu četverca 'sa', oko kojeg se stvorila nepotrebna afera, a u kojem su veslači Jadrana doveslali do odličnog četvrtog mjesta, nalazio se na juniorskom SP-u u Duisburgu (5.-13. kolovoza), gdje je posada Mladosti, skupa s veslačima Jadrana i Iktusa, zauzela šesto mjesto. Po povratku juniora sa SP-a, čamac je uskladišten u 'hangaru' Mladosti (gdje bi drugdje trebao biti?!)...

Prema Kostelićevim riječima, tada je uslijedio kontakt HVS-a za posudbu čamca, iz čega se izrodila neželjena komplikacija:

- Predsjednik HVS-a Jurčec je 14. kolovoza prvi put kontaktirao Mladost u svezi s posudbom tog čamca reprezentaciji, a kako je sutradan bio neradni dan, carinski papiri za privremeni izvoz mogli su se srediti tek 16. VIII. Tajništvo Saveza nije radilo zbog godišnjeg odmora (zamislite, uoči SP-a!), pa je tajništvo VK Mladost u suradnji s Hrvatskom gospodarskom komorom sredilo potrebnu dokumentaciju. Mladost je platila osiguranje čamca u transportu i organizirala prijevoz do Bleda. U Luzern su čamci išli u organizaciji HVS-a. Za eventualno kašnjenje Čulin se treba obratiti vodstvu Saveza.

Kostelić je otklonio optužbu za 'klubaštvo', što je potkrijepio odličnom suradnjom upravo sa Zadranima:

- Između VK Mladost i VK Jadran iz Zadra postoji dugogodišnja suradnja, pri čemu veslači Jadrana na studiju u Zagrebu godinama koriste čamce i teretanu VK Mladost, a skupa i veslaju u posadama dvojaca 'bez' - Smoljanović (MLA) - Vujević (JZD) ili Lovrić (MLA) - Milin (JZD). Suglasan sam s direktorom Čulinom da je reprezentacija svetinja i tome sam podredio svoj rad u VK Mladost, najorganiziranijem veslačkom klubu u zemlji. Ne želim uzvraćati istom mjerom, ali može se postaviti pitanje najnovijeg čamca za dvojac 'bez' u kojem je trebala veslati posada na SP-u, a ostao je u 'hangaru' Gusara. Upravo Mladost je ove godine besplatno transportirala i uvezla dva čamca za dvojac 'bez', jedan za HVS, drugi za zadarski Jadran. Direktor reprezentacije treba srediti stanje u vlastitom 'dvorištu', prije svega stvoriti tajništvo HVS-a, a potom pravodobno kontaktirati klub u kojem trenira polovica njegovih izabranika - poglavito kad zatrebaju čamci...

V.K.

Prosječan nastup Hrvatske na World Rowing U23

Natjecanje u nas poznato kao Kup Nacija (Nations Cup) održanc je ove godine u Austriji, na veslačkoj stazi nedaleko Ottensheima u blizini grada Linza. Boje Hrvatske branilo je pet posada, od kojih je samo jedna uspjela dohvatiti finale. **Piše : Igor Velimirović**

Regata je namijenjena posadama koje su završile juniorski staž ali još nisu došle do tog nivoa da uđu u prve seniorske sastave svojih nacionalnih selekcija. Dobna granica je 23 godine, te je naziv regate skraćeno često U23 (under-ispod 23, misli se jasno na godine života natjecatelja), dok je pravi naziv regate World Rowing 23. Zanimljivo je da je FISA razmatrala na svom kongresu ideju da se ovo prvenstvo proglasi i službenim prvenstvom svijeta za tu dobnu kategoriju, ali taj prijedlog za sada nije prošao. To je šteta, jer je po brojnosti i kvaliteti prijavljenih posada ova regata dostigla nivo svjetskih prvenstava, i bilo bi dobro da se i organizacija i pažnja medija dignu na jedan viši nivo, sličan onom koji dobiju SP za juniore i seniore. Ako slična natjecanja postoje u nogometu, košarci ili vaterpolu, i proglašena su službenim svjetskim prvenstvima, mislim da bi bilo dobro da se nešto slično učini i u veslanju.

Ipak ova regata ako ne po drugom onda po kvaliteti je svakako najvišeg ranga. Veliki broj prijavljenih posada, i to iz većine veslačkih jakih nacija, te vrlo visok nivo veslanja i postignutih rezultata ovu regatu svrstavaju među jača natjecanja u godini. To nije regata na koju možete doći nespremni i ostvariti dobar rezultat (neki naši stariji veslači još se sjećaju vremena od prije 6 – 7 godina kada te regate nisu ni izbliza bile tako masovne, iako je prvih 5 – 6 posada u svakoj kategoriji uvijek bilo respektabilnih vrijednosti). Danas se ovdje također pojavljuju posade koje su vrlo blizu A seniorskim standardima, a jedan dio njih čak i nastupa za svoje zemlje i na seniorskim prvenstvima. Razlika je što se regata značajno omasovila.

U takvim uvjetima naše posade nisu ovaj puta bile spremne za visoke domete. Hrvatske su posade ostavile na ovim regatama dosta traga, imali smo žetvu čak i zlatnih medalja proteklih godina, a dobar dio naših sadašnjih seniora potvrđivao se i na ovim regatama (Martinov, Vujević, Dragičević, Rušev, Francetić... i drugi). I nemojmo se zavaravati : medalje su na Kupovima nacija osvajale samo vrlo spremne i visoko motivirane posade !

Ove godine naše nade bile su vezane uz osmerac, koji je svoj zadatak uglavnom i ispunio. U toj se posadi nalaze mnogi veslači, koji će biti odlična baza za popunjavanje naših A posada u godinama što dolaze. U vrlo jakoj konkuerenciji (iako se ne treba zavaravati: veslanje ide naprijed i svake godine će biti sve teže osvajati visoke plasmane, u bilo kojoj kategoriji!) naši su momci veslali dobro, plasirali su se ufinale u kojem su bili posljednji – šesti, za lopticu iza petoplasirane Njemačke. Taj rezultat je za nas značajan iz nekoliko razloga: sačuvao se broj talentiranih veslača koji još nisu za A reprezentaciju, ali bi radom to mogli postati, i ostvaren je prvi nastup nekog našeg B osmerca, te po prvi puta imamo dvije kategorije jake posade u kraljevskoj disciplini. Zanimljivo je pogledati poredak u finalu (CAN,USA,POL,AUS,GER,CRO) pa ćemo vidjeti da se tu uglavnom radi o posadama zemalja koje imaju i jake seniorske posade, što svjedoči tome da se dobar seniorski osmerac ne gradi od seniora, već se počinje daleko ranije sa juniorima i B seniorima.

Ostale naše posade (sa izuzetkom dvojca bez kormilara, koji je imao nešto malobrojniju konkurenciju) su završile u C finalu, što nije rezultat koji budi optimizam. Ipak radi se uglavnom o dojučerašnjim juniorima, koji očito trebaju još dosta vremena za privikavanje na seniorsku konkurenciju, ali i potrebe za kvalitetnijim radom i napretkom.

Možda bi ključ poboljšanja rezultata bila i promjena načina razmišljanja u Savezu ali i klubovima, gdje se uglavnom teže kvalitetne juniore što brže ugurati u neku od seniorskih posada, što ima neželjeni efekt : rijetki su juniori koji mogu odmah preći u seniorsku konkurenciju i tamo opstati na visokom nivou rezultata; oni koji to ne uspiju često gube motivaciju i ne nastavljaju sa radom, te su za vrhunsko veslanje izgubljeni. Bilo bi dobro odmah većinu juniora usmjeravati upravo na U23 veslanje, i dati im koju godinu kroz koju mogu u miru raditi, natjecati se sa vršnjacima i postepeno stasati u ono što je cilj svakog veslača : seniorski A veslač i olimpijac.

Ukupno, najjaču reprezentaciju na World Rowing U23 su imali, već po običaju, Nijemci, a još su se istakli Francuska i Jugoslavija kod muških te Australija kod djevojaka.

Rezultati natjecanja: 27. do 29.7.

Disciplina	Ime i prezime	Plasman/ukupni broj posada
1 x LM	Domagoj Milaković	15 / 20
1 x M	Mario Vekić	14 / 21
2 x M	Davorin Šindler, Antonio Babić	14 / 23
2 – M	Eduard Vondra, Stanislav Martin	12 / 13
8 + M	Aleksandar Vukojičić, Ivan Golubiček, Mišel Požežanac, Božo Maletić, Ante Murer, Petar Lovrić, Petar Milin, Damir Rubčić, Korm. Leš Viktor	6 /10

Dečki se odmaraju nakon trka ili u isčekivanju trka.

Skoro kompletna hrvatska veslačka škvadra na okupu.

Možda su uzrok našeg neuspjeha ove lijepe dame !!!

Nations Cup ! Nikada do sada nismo lošije prošli na ovakvoj regati

Ovogodišnji Nations Cup 2001 ili od ove godine s dodatnim novim imenom World U23 Rowing održan je u Ottemsheimu, veslačkoj stazi gdje je pred tri godine održano svjetsko juniorsko prvenstvo. Kod nas uobičajeno rečeno B svjetsko prvenstvo, možda i nije pogrešno. Pritisak na FISA-u bio je velik ali kongres nije donio odluku da bude svjetsko B, ali je izmislio naziv World U23 Rowing. Konzervativne snage još jednom su uspjele se odhrvati. Zanimljivo je, da pred 34 godine FISA nije pristala na održavanje svjetskog juniorskog, da bi ga tek dvije godine ipak prihvatila. Međutim pustimo to, jer sigurni smo da će kroz godinu ili dvije to biti B svjetsko prvenstvo ili nešto slično, nego okrenimo se što se to događalo u Otttensheimu.

Prvo , svi sudionici natjecanja bili su iznenađeni brojem prijavljenih posada a posebno je bio velik broj zemalja i to najjačih u svijetu ! Natjecalo se u 18 disciplina a pobjednici po disciplinama bili su:

- Njemačka: 2xSML(6),4xSML(6),4-SML(4) i 4 x SM (10)
- Francuska: 2 –SŽ(12), 4 + SM (8), 2 – SM (14)
- Australija: 4 – SŽ (7), 2 x SŽ (9), 4 x SŽ (5)
- Jugoslavija 2 – SML (6), 4 – SM(11)
- Poljska : 1 x SŽL (6), 1 x SML (15)
- Bugarska : 1 x SŽ (11)
- Rumunjska. 2 x SŽL (11)
- Norveška : 1 x SM (17)
- Estonija : 2 x SM (19)
- Kanada : 8 + SM (10)

NAPOMENA: U zagradi je broj posada koje su nastupile u pojedinoj disciplini.

Zanimljivo je da su nastupile i posade Britanije, USA kiNovog zelanda ali nisu ovaj puta dohvatile ni jednu zlatnu medalju. Međutim naši istočni susjedi Jugoslaveni osvojili su dvije zlatne i jednu brončanu medalju(4 + SM). Obratno, naši zapadni susjedi Slovenci osvojili su brončanu u 2 – SM i srebrnu medalju u 4 x SM, a mi ?... NIŠTA, VELIKO NIŠTA.

I odmah na početku jedna zanimljivost. Već naše posade bile su prijavljene u disciplinama, gdje je nastupilo najviše posada ! Iz ovog proizlazi, da Nations Cup nije izlet nego se mora ozbiljno razmisliti i pripremiti za ovu regatu. Put do finala A bio je u nekim disciplinama trnovit i trebalo je čak tri trke da se dozna tko je pobjednik.

Ove godine naš sveobuhvatni nastup bio je loš a i organiziranost i pripreme dale su naslutiti, da neće baš sve dobro završiti. Svi pogledi bili su okrenuti prema A reprezentaciji. Tako da je ispalo, da je odlazak neka vrsta nužnog zla. A zašto se to događalo vidjet ćemo kroz analizu pojedinih posada.

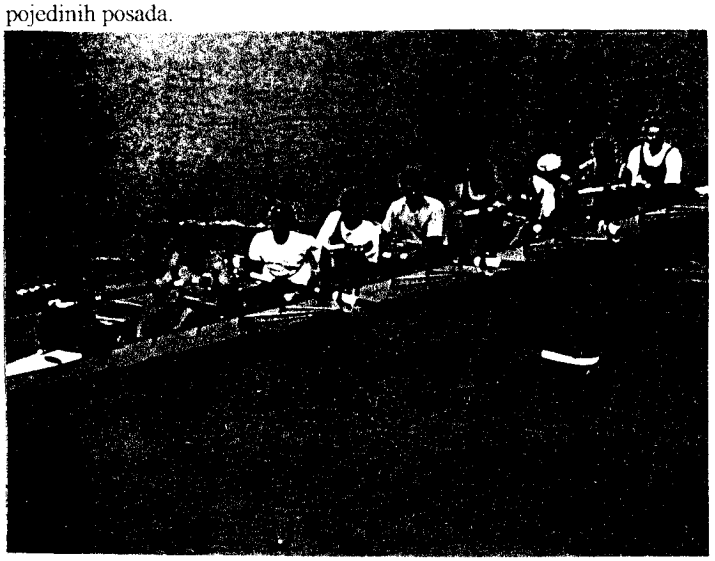

Na ovom treningu štroker je bio Božo Maletić.

Na ovom drugom treningu bio je štroker Damir Rubčić a opet kasnije izmjena za izmjenom...

8 + SM

Iako se na ovu posadu najviše gledalo a pripreme su bile relativno u redu Zagrebu, očekivali smo da će ova posada postići mnogo više od šestog mjesta u A finalu. Pomalo je to bilo i veliko razočaranje ali uzrok trebamo tražiti u pristupu prije same regate. Posada je sastavljena od solidnih veslača koji su bili individualno motivirani za uspjeh, međutim dvoumljenja koja su uslijedila poremetilo je ritam i sustav rada. Tako na pr. dvoumljenje tko će biti stroker posade donio je sigurno nemir među pojedince. Stalne promjene tijekom priprema negativno se reflektiralo na ostale veslače. Osim toga u posadi se našao iscrpljeni i umorni Lovrić, koji je i sam priznao da više nije onaj pravi (prije toga imao je 7 vrhunskih nastupa u A posadi). Umjesto da se odmori, morao je uz pripreme odraditi još tri nastupa na Nations Cupu. Poslije dugog dvoumljenja trener Milinković se odlučio za strokera Božu Maletića. Maletić je odličan veslač ali kad se ranije odlučilo za Rubčića, koji se dokazao kao odličan stroker i mijenjati ga, već tada se procjenilo da to neće biti dobro. I što se dogodilo na kraju ? Dogodilo se da je nastalo međusobno optuživanje i traženje grešaka. Ovdje je nedovoljno čvrstim odlukama kako tijekom priprema tako i tijekom regate utjecao i trener Milinković, koji se jednostavno nije snašao u svojoj ulozi.

Konačno postavlja se i jedno pitanje pa makar se radilo i o eliminacijama. Kada se vidjelo da se ne može ući direktno u finale , osmerac je završio na 4. mjestu ispred ispod prosječne Grčke. Međutim «izveslati» čak osam sekundi iznad 6 minuta, usporedbe radi to izveslava neka bolja juniorska momčad u Hrvatskoj (Mladost, Jadran-Zadar i Gusar na ovogodišnjem prvenstvu Hrvatske su u osmercima za juniore odveslali svi ispod 6:o2 !!!!)

U repasažu se taktičko ozbiljnije veslalo i ušlo u finale. U finalnoj trci još je sve «štimalo» do treće dionice, gdje za pola dužine vode ispred Nijemaca a zatim poraz od 4 stotinke sekunde. Međutim postignuti rezultat od 5.52.91 više je nego skroman.

Neka se treneri zamisle, ali da se poslala bilo koja pobjednička posada osmerca zagrebačkog Sveučilišta iz posljednjih nekoliko godina, postigli bi bolji rezultat i uspjeh. Nije pretjerano ne go realno. Nažalost, ova posada i ovi momci sposobni su da odveslaju sigurno ispod 5,5o a što nisu, neka ide na teret onima koji su ih pripremali.

2x SM

Od Šindlera i Babića nismo očekivali medalju, ali smo očekivali solidan uspjeh. U eliminacijama išlo je kako tako do 1ooo metara. Da bi kasnije potpuno popustili i završili posljednji. U repasažu bili su odlični do 15oo metara. Možda su krenuli pre brzo završivši na trećem mjestu 0,82 seknudu iza Danaca. Velika prilika je propuštena, ali da ih je netko savjetovao i pozorno pratio protivnike a takvih bilo nije, završili bi sigurno bolje. Bili su drugi u finalu C, ali s napomenom, da im tu nije mjesto.

Nations Cup ! Nikada do sada nismo lošije prošli na ovakvoj regati

2 – SM

Iako su Martin i Vondra bili rezervni «igrači» za osmerac, odluka da i oni nastupe na N.C. više je nego pametna. Iskustvo i iskustvo. U eliminacijama su forsirali početak što im se u završnici osvetilo. U repasažu o borbi za A finale bili su ipak preslabi za odlične Talijane, Francuze i Amerikance. U finalu B bili su posljednji, ali opći utisak je da su učinili ono što su u tom trenutku mogli. Posebno je zadovoljio stroker Martin. Podsjetimo se da su «jučer» sjeli zajedno u čamac.

1 x SML

Mladom Milakoviću bio je to prvi seniorski nastup na velikim natjecanjima. Da taj mladić ima «peh» govori i podatak da su mu planirani kolege za dubl prvo Brođanac a nakon toga Josipović otpali za kombinaciju u dublu, tako da je nastupio u skifu. U eliminacijama do 1ooo metara bilo je u redu a zatim pad. U repasažu bio je mnogo «mudriji» i uspio je rasporediti snagu do 15oo metara i tako je završio na trećem mjestu. U finalu C bio je treći i to zbog vlastite greške. Udarivši veslom o bovu izgubio je dragocjeno vrijeme i to u samom finišu.

1 x SM

Kad nekog pošaljete na ovako veliko natjecanje bez trenera i to nekog od kojeg se normalno traže i rezultati, jasno da se postavlja pitanje a zašto tako ? To se upravo dogodilo Mariju Vekiću. Briljantan veslač s ovogodišnjim oscilacijama krenu o je u seniorske vode. Veslač koji još uvijek nije samostalan, koji još uvijek traži sebe a traži trenersku podršku posebno u presudnim trenucima. To je nažalost u Ottensheimu izostalo. Iako u eliminacijama treći a tvrdimo da je mogao biti i prvi, samo da ga je taktički netko bolje savjetovao i tako odradio dionice. Posebno je bio brz u posljednjoj dionici (?). U repasažu odgodilo mu se isto i završio je u finalu C. Čudno, kako se ponašamo prema perspektivnim veslačima a ovaj puta prema Vekiću koji je godinu ranije s Kušurinom osvojio srebrnu nedalju u Zagrebu na SJP-u.

I na kraju još nekoliko riječi. Svakoj regati gdje nastupaju reprezentativne posade mora se pristupiti ozbiljno. Nažalost ovaj puta to se nije dogodilo. Da je u stvari Nations Cup ili World U23 Rowing bio za nas neuspješan dovoljno govori podatak, da se nismo usudili obavijestiti ni novinare o nastupu u Austriji.

Odlično si u odveslali koliko su puta sjeli u čamac.

Mario Vekić bio je prepušten samom sebi.

SEMPER PRIMUS **SVEUČILIŠNA MEĐUNARODNA**

DUBROVNIK XX OCTOBER ANNO DOMINI MMI **STUDENTSKA REGATA «1201»**

20. LISTOPADA, LJETA GOSPODNJEG 2001.

KADA ? - **subota** **GDJE ?** **luka Gruž**

KAKO STIĆI ? - **pješice, biciklom, čamcem, motorom, autom, busom, brodom ili Zrakoplovom (padobranom)**

DUŽINA STAZE ? – **tisućudvijesto i jedan metar (1201 m)**

SMJEŠTAJ ? – **na Porporeli čekat ću te...**

PROGNOZA VREMENA ? - **naručeno je lijepo vrijeme bez vjetra**

DOGAĐAJI ? – **crna kava na Stradunu i još toga dosta**

ORGANIZATORI ? - **Studentski zbor veleučilišta Dubrovnik, veslački klub Neptun i Hrvatski veslački savez**

Prošlogodišnji pobjednici regate «1201»

Filozofski fakultet Zagreb(studentice) – Visoka pomorska škola Split(studenti)

A TKO ĆE BITI POBJEDNICI OVE GODINE ?

Hrvatski veslački savez svaki osmerac sponzorira s 2000 kuna

MUKE PO ISUSU, ILI ŠTO SE DOGAĐALO PRIGODOM IZVESLAVANJA POSTAVLJENIH NORMI ZA IZBOR JUNIORSKE NACIONALNE VRSTE

Neki su je nazvali, handikep trka, drugi izlučna trka, treći izvesIavanje norme a sve se odnosi kako postići ili dostići norme, da bi se neke posade našle konačno u vrsti za Duisburg, odnosno SJP-u na čuvenoj Wedau veslačkoj stazi. Jer neke su posade već izborile norme i to 2 x JMA (Kušurin,Niseteo), 4 + JMA (Jovanovac,Topić,Rogulja,Žigić,korm.Emeršić), 2 –JMA (Pančić,Čulo), 2 x JŽA (Mikšić,Zibar) i 4 – JMA a ostali ?

Subotnje jutro. Dolazimo na Jarun. 28. srpnja. Nekome je vruće, nekome je prohladno, ovisi koga pitate. Tu je trener Steiner s svojom 4 x JŽA, trener dragović s svojim 4 x JMA i predsjednik Krke Crnogača sa 1o Šibenčana i svojim 2 – JŽA. Svi oni razmišljaju uhvatiti posljednji vagon za Duisburg. A norme ? Norme su postavljene i to 6,5o minutaza 4 x JŽA, 6,16 minuta za 4 x JMA i 7,51 za 2 – JŽA. Nitko primjeti, da su ipak manje oštre nego one prošlogodišnje. Svi su treneri na okupu Zdravko Gajšak,Branimir Steiner,Ante Dragović,Davorin Radović,Krešimir Petrović, Mario Janković, Blažević,Jole Krasić, Nikica Blažević itd. Dogovara se kako sprovesti izveslavanje norme.

- Prvo ćemo na kavu (8,oo) pa ćemo onda odlučiti –kaže netko. Dogovoreno je da se krene u 8,45 i tako odoše svi treneri na kavu. A «djeca», djeca neka se ugrijavaju. U taj čas iz hangara izlaze Kušurin i Niseteo prema pontonu.
- A kuda već idu Kušurin i Niseteo – zapita netko, gledajući ih kako nose vesla i idu prvi na vodu.
- A oni su ti «zečevi». Njih će hvatati drugi – odgovori Rošo (Radović).
- Da ih barem uhvate, onda bi debelo prebacili norme – dobaci opet netko. U taj čas zvoni mobitel od Gajšaka. Prinosi ga uhu i sluša.Sluša i govori ostalima: javlja se Roda (Čulin) s Peruče i pita je kolika je kontra ?
- A dogovorit ćemo se – kaže Gajšak i pogledava druge. I dalje sluša Čulina i prenosi njegov odgovor : Da, ali nemojte se dogovarati poslije trke . Gajšak spušta mobitel s uha. Razgovor je završen.
- Aaaa da malo skratimo start ? – kaže uz kavicu onako obješenjački Steiner.

Svi su se nasmijali, ali ideja je ostala ideja, jer možda bi to netko i učinio međutim na startu se ovaj puta nalazio Kempes (Petrović). Tada nema nikakvih mućki.

- A što ako će biti vjetar ? Opet netko.
- Ništa ,Steiner će izračunati kontru na startu i cilju i ustanoviti razliku. Tako je završio razgovor uz kavicu i uskoro odoše svi na cilj. Lagani vjetrić ipak puše.
- Ipak ima male kontre – netko primjećuje.
- Ja mislim da je oko 6 metara u sekundi (oko 27 km/h) – netko doda.
- Nije nego 1o metara u sekundi (36 km/h) –kaže Steiner kao iz topa. Posade s čamcima su već odavno otišle na start. Svi isčekuju početak izveslavanja normi. Kempes (Petrović) je na startu a Gajšak na cilju. Dogovaraju se radiostanicama. Prvo kreče dvojac bez kormilara ženski, zatim četverac skul juniorke i to 47 seknudi iza njihovog starta i konačno četverac skul juniori, 67 sekundi kasnije. U cilj bi morali stići svi čamci otprilike poravnati. Trka je krenula. Prate ih svi treneri ali i ostali. Poslije 7 minuta sve će se znati i čamci stvarno ulaze u cilj. Tajac, mjerenje, preračunavanje, dogovaranje, uvjeravanje. Veslači i veslačice umorni isčekuju rezultate na vodi. Svi zagledavaju jedan drugome u ekran štoperica. Mrmljaju. Šute.

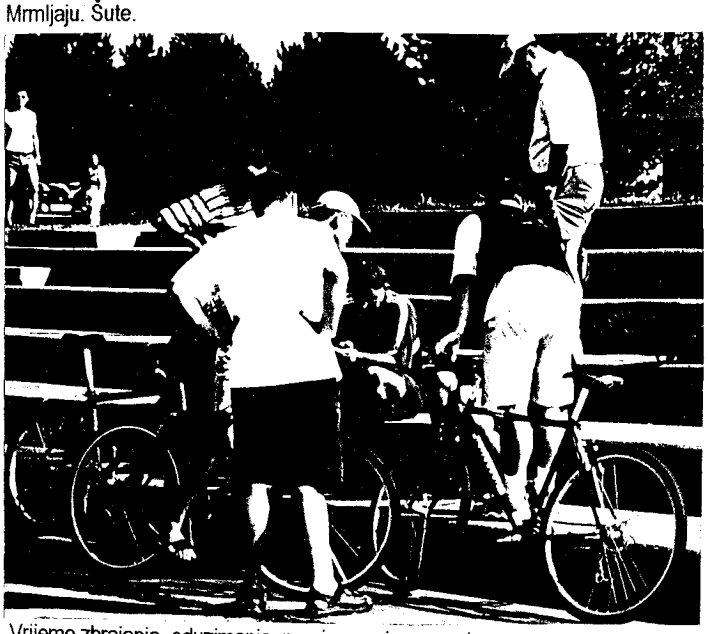

Vrijeme zbrajanja, oduzimanja, provjeravanja pa opet pre-čunavanja, kimanja glavom i glasnog razmišljanja.

Gajšak preračunava, zbraja, oduzima, pa još jednom, pa treći puta. Pa to su ozbiljne stvari. Međutim podaci su tvrdoglavi. Ni jedan čamac nije ostvario normu. Ženski dvojac bez izveslao je 8.o1.77, ženski četverac skul samo 7.o1.46 a juniorski četverac skul 6.21.76. Razlike su o 5 do deset sekundi. Gajšak klima glavom. Šuti. Svi isčekuju što će reći.

- Dečki to je približno dobro – kaže Gajšak diplomatski.
- Do 5oo metara bilo je sve u redu – kaže Steiner i nastavi – a onda se osjetio jači vjetar. Kontra je 1o metara i to ti je to. Od 1ooo metara kontra se još povećala – završi svoje iznašanje.
- Ma to vam je kurenta. Puše a ne vidi se – kaže Crnogača.
- Ma ja bih skinuo 1 sekundu na svakih 25o metara – kaže opet netko.
- Da još samo reći «orkan na Jarunu». I počela je žučna i tegobna rasprava.

Ma nema ovdje boranije, kako mi kažemo u Dalmaciji. Treba sve pustit (u Duisburg) – opet Crnogača.

- Paz te. Posade su u punom treningu – opet će Steiner. I to moramo uzeti u obzir, što su danas postignuti lošiji rezultati.
- Neka se treneri obvežu da snize 1o sekundi – kaže Gajšak salamonski.
- A kuda će stići onda Kempes(misli na Petrovića,Kušurina i Nisetea) koji je već odavno prebacio normu – kaže Rošo (Radović) i smije se.
- Čujte, Roda(Čulin) čuva svoj dignitet – kaže opet Gajšak.
- Mi njemu dižemo dignitet, jer povećava se motivacija veslača odlaskom na SJP – doda tome Ante Dragović. I kako je vrijeme išlo stanje je bilo sve napetije. Hoće li se ići ili ne.
- Ako ovako nastavimo srušit ćemo žensko veslanje – kaže rezignirano Jole Krasić. Tada se počelo razgovarati o štopericama. Jesu li uopće one ispravne ?
- A s čim je to štopao Janković ?
- Mario je štopao s onom ruskom štopericom – odvrati netko.
- S ruskom ? A kad je mijenjao baterije ? 1941. na Kordunu za vrijeme II svjetskog rata – kaže Rošo (Radović).
- Dobro, kakva odluka će biti ? Pitaju u sav glas svi Gajšaka.
- Ja ovdje ne mogu ništa. Odlučuje Roda (Čulin). Javit ćemo mu što vi mislite a rezultate i tako već zna. – odgovori Gajšak. Teško je i njemu ali o ostalima.
- Dakle opet odgađamo ? – odgovore svi razočarano pomalo.

Svi sjede, šute, razmišljaju, tražeći odgovor ali i uvjerljiv prijedlog obrazloženja direktoru reprezentacije.

- Tako mora biti. Jedino da razgovaramo s Jurčecom (predsjednik HVS-a) – i Gajšak ga zove preko telefona. Dogovorno je da se treneri nađu s predsjednikom Jurčecom u 14,3o sati.

.....

Vraćamo se prema hangarima od cilja,. Dolaze nam uspuhane veslačice iz dvojca bez kormilara (Varnica i Radečić)-

- Jesmo li prošle ? Koliko smo veslale ? pitaju trenere Jolu i Nikicu.
- Još se ništa nezna – kaže Jole a na licima djevojaka vidi se očajna grimasa.

Nakon sastanka poslan je faks direktoru reprezentacije Čulinu u Sinj gdje treniraju seniori na Peruči. Pismo je bilo slijedećeg sadržaja:

MUKE PO ISUSU, ILI ŠTO SE DOGAĐALO PRIGODOM IZVESLAVANJA POSTAVLJENIH NORMI ZA IZBOR JUNIORSKE NACIONALNE VRSTE

Nakon izveslavanja normi postavljenih od direktora Hrvatske veslačke izborne vrste, posade su ostvarile slijedeće rezultate : 2 – JŽA 8.01.77
4 x JŽA 7.00.31
4 x JMA 6.21.76

Vremenski uvjeti na stazi bili su slijedeći: lagana bočna kontra 6 – 8 sec(prema procjeni trenera), visoka temparatura sa velikim postotkom vlage (sparina).

Mišljenje: Posade su pristupile izveslavanju nprmo iz punog treninga, budući da je ovo udarni tjedan u pripremama za Svjetsko prvenstvo, što je rezultiralo neostvarivanjem postavljenih normi.

Prijedlog: Da se svima triju posadama diskrecionim pravom direktora hrvatske veslačke izborne vrste, Predsjednika HVS-a i I.O. HVS-a dozvoli nastup na Svjetskom prvenstvu, zbog toga što prema procjenama trenera sve te posade u daljnjih desetak dana do odlaska na SP (na uveslavanju i odmoru) mogu postići ciljano vrijeme (postavljenu normu). U svim tim ekipama (potpuno ili djelomično) veslaju veslači i veslačice koji će i narednih godina još uvijek nastupati u toj kategoriji, te će biti okosnica juniorske izborne vrste, što će biti posebno od značaja za razvoj ženskog veslanja u Hrvatskoj. Na ovogodišnjem Svjetskom prvenstvu od njih se očekuje solidan plasman.

Ovo je rijedak trenutak kojeg je uspio registrirati fotoaparat. Branimir Steiner puši cigaretu. Tada se zna «da je pet (ne, do) 12 sati, nego iza».

Nakon Svjetskog prvenstva treneri su spremni u suradnji s direktorom Hrvatske veslačke izborne vrste sagledati kompletnu problematiku ovogodišnjeg juniorskog veslanja, te dogovorno sačiniti i podržati plan i kriterije za narednu sezonu.

U potpisu su bili treneri: Branimir Steiner,Ante Dragović,Nikica Blažević i supotpisnik Zdravko Gajšak.

Narednog dana 29. srpnja treneri su dobili odgovor slijedećeg sadržaja:

Poštovani kolege treneri,

1. ne stoji zaključak da je neostvarivanje normi rezultat punog treninga, jer bi ovako postavljene norme prave posade ostvarile iz nikakvog treninga.
2. Na SP nije bio cilj ostvariti postavljene norme nego postići mnogo bolji rezultat.
3. Za razvoj ženskog veslanja i veslanja u Hrvatskoj uopće, potrebno je nešto drugo nego gomilanje broja veslača na SP.
4. Ako na SP očekujete solidan plasman kao što ste očekivali postizanje vremenskih normi, onda to ne vodi ničemu nego još jedno razočaranju.
5. Nije bitno što će klubovi financirati vaš odlazak, već je bitno da ma koliko novaca imali, na «Wimbeldon» može se otići samo s pozivnicom.

I nakon svega ovoga potpisati ću odobrenje za odlazak vaših posada na SP u Duisburg iz dva razloga:

- Norme nisu postavljene na početku sezone
- Kolega Zdravko Gajšak (pomoćnik direktora za juniorski tim) ima popzitivno mišljenje o vašem prijedlogu.

Direktor, Igor Čulin

A što se događalo na Svjetskom juniorskom prvenstvu u Duisburgu pročitat ćete iz «pera» Igor Velimirovića i Rudolfa Stariča.

TKO ĆE OSVOJITI KUP DALMACIJE ?

Kao što je poznato najzanimljivije ekipno natjecanje u hrvatskoj je Kup Dalmacije. Ove godine u odnosu na ranije godine za Kup Dalmacije održat će se 4 regate a tko će biti pobjednik ? Da pobjednik se već trebao odavno znati međutim vrijeme je učinilo svoje. Jaki vjetar i valovi odgodili su posljednju regatu u kaštel kambelovcu krajem lipnja. Regatni odbor odlučio je, da se posljednja regata održi 15. rujna. Tako je neizvjesnost i dalje postoji. Ipak nadamo se, da ćemo u subotu 15. rujna znati koji je ovogodišnji pobjednik Kupa Dalmacije. Nakon 3 regate u Splitu, Dubrovniku i Makarskoj vodi **vslački klub Kaštela.** Prema trenutnoj situaciji ukupni poredak je slijedeći : 1. Kaštela 182 , 2. Jadran (Zadar) 152 , 3. Krka (Šibenik) 116 , 4. Gusar (Split) 1o4 , 5. Mornar (Split) 67, 6. Biokvo (Makarska) 65, 7. Ošjak (Vela Luka) 58, 8. Jelsa 29, i 9. neptun (Dubrovnik) 22 bodova. Ove kupe regate Dalmacije uvijek su pobuđivale veliki interes među klubovima i pomalo je nejasno, da se nešto slično po određenim pravilima nije već pokrenulo na razini Hrvatske. Jasno to bi trebao pokrenuti Hrvatski veslački savez kao i već predloženo ali neostvareno prvenstvo Hrvatske za osnovne škole.

Obavještavamo regionalne veslačke saveze ali i klubove, koji žele da određene regate uđu u kalendar Fisa natjecanja, da prijave i predlože što prije HVS-u, jer se prijave u FISA predaju do 30.rujna 2001. godine.

ZLATO ZA KUŠURINA I NISETEA !

Naši juniorski veslači ostvarili su na Prvenstvu svijeta za juniore (Duisburg, N jemačka, 08.-11. kolovoz 2001.) povijesni rezultat : naš dvojac na pariće u sastavu Ante Kušurin i Frane Niseteo osvojio je zlatnu medalju ! Komentar cijelog prvenstva i posebno ovog sjajnog rezultata našeg dubla **piše Igor Velimirović.**

Hrvatski juniorski dvojac na pariće na krovu svijeta ! Dugo smo čekali, i evo najzad se ostvarilo : jedna hrvatska posada ostvarila je san, osvojeno je zlato na nekom službenom svjetskom juniorskom prvenstvu. Ono što je za seniore značila pobjeda dvojca s kormilarom (Franković, Boraska, korm. Ražov) na seniorskom SP u Indianapolisu 1994., to sad imamo i kod juniora. Dakle upisujemo : SP juniora Duisburg 2001., dvojac na pariće Kušurin, Niseteo (Hrvatska) – **zlato !**

Prije prvenstva malo je prognozera tipovalo na zlato, iako smo svi znali da je dubl naša najjača posada. Ante Kušurin je već lani na SP juniora osvojio u istoj disciplini srebro (tada u paru s Vekićem) a ove godine je plan bio nastupiti sa lani trećim skifistom svijeta Jelićem. Međutim, treninzi i utrke pokazali su da ta posada nije spremna ponoviti lanjski rezultat, te je tada trener Krešimir Petrović – Kempes u dogovoru sa drugim trenerima povukao pravi potez: sastavio je Antu sa talentiranim mladim juniorom (!) Franom Niseteom iz Zadra, i na taj način stvorio ovu zlatnu posadu. Iz početka nije sve izgledalo dobro, treninzi su pokazali da momci jedan drugom dobro «leže», ali bilo je još puno detalja za doraditi. I na samom prvenstvu se pokazala najslabija točka ove posade . nedostatak pravih utrka prije SP. U prednatjecanju nisu veslali sjajno, te su morali u repasaž, Ali tada, iz trke u trku, čamac je jednostavno letio, te pobjede, prvo u repasažu, zatim polufinalu, i kasnije finalu, nisu dolazile u pitanje. Bila je to jedna od najčistijih pobjeda od svih finalnih utrka na SJP, od starta do cilja prvi. I naravno, slavlje kakvo i dolikuje tom rezultatu: pobjedničko kupanje štrokera sa razdraganim navijačima !

Posad od koje smo se također nadali dobrom rezultatu bila je posada četverca sa kormilarom Topić,Jovanovac, Rogulja,Žigić,korm. Emeršić, koji nisu razočarali, došli su do finala ali nažalost tamo odveslali prosječno i završili kao šesti ukupno. Čini se da je po potencijalu veslača ova posada možda mogla i nešto više, iako je finale uvijek dobar rezultat.

Ostale naše posade plasirale su se u donju polovinu projavljenih posada i sa tim ne možemo biti zadovoljni. Istina je da je iz godine u godinu kvaliteta juniorskog veslanja sve više. Medu pobjednicima se ne pojavljuju više samo dvije-tri zemlje kao što je to nekad bio slučaj, već se baza zemalja u kojima se vrlo dobro radi značajno proširila. U takvoj situaciji postaje jako teško ostvariti bolje plasmane, jer je konkurencija takva da samo vrhunski pripremljene i talentirane posade mogu uspjeti. Ovaj puta je naša reprezentacija bila sastavljena i od čak tri ženske posade, koje nisu igrale značajniju ulogu u natjecanju ali veseli njihovo borbeno veslanje i po neka posada koja je bila lošija od njih.

Posadu četverca skul stvarno nije pratila ni mrvica sreće.

Kao malo razočaranje bilježimo nastup brončanog skifiste sa prošlog svjetskog prvenstva Jelića, ovaj puta u sastavu četverca skul. Tom veslaču bilo je to treće svjetsko prvenstvo. Lani je uzeo broncu, i ove godine trebao je radom i rezultatima nastaviti visoki trend. Međutim, prošlogodišnju formu nije ponovio, tako da je veslao u posadi četvercu skul koja je dobar dio sezone imala problema sa pravim sastavom posade. I u toj posadi se krila mogućnost velikog rezultata (slično kao i 4+JMA), što su pokazali odličnim veslanjem u C finalu, što je na kraju značilo ukupno 13. mjesto.

Potvrdilo se i još jednom kako na međunarodnoj sceni čiste klubske posade nemaju mnogo šanse za visoke plasmane. Dvojac bez kormilara Mladosti ili četverac bez kormilara Krke su za naše uvjete odlične juniorske posade, ali za nastupe vani to nažalost često nije dovoljno, jer se traži ono najbolje od najboljeg. Samo letimičan pregled do sada osvojenih juniorskih medalja to jasno potvrđuje : medalje koje su proteklih godina osvajali naši juniori redovito su bile kombinirane posade, u kojima su sjedili najbolji pojedinci iz različitih klubova ! Sjetimo se samo osiječko/karlovačkih, osiječko/rovinjskih ili osiječko/zagrebačkih kombinacija u dublu, zagrebačko/riječki četverac sa kormilarom itd., dakle cijeli niz medalja koji završava ovogodišnjim zagrebačko/zadarskim dublom.

Svjetski prvaci u dublu, Ante Kušurin i Frane Niseteo.

Kao što smo već prije rekli, u juniorskom veslanju sve je širi krug osvajača medalja. Iako tradicionalno najviše medalja osvajaju Nijemci (i ovaj puta imaju najviše,12 medalja), pravi junaci prvenstva su reprezentacije Rumunjske (sa 4 zlata, od čega i muški i ženski osmerac!) te odlični Francuzi sa tri zlata i to u elitnim disciplinama muškog dvojca bez, četverca bez i četverca skul. Najdominantniju posadu ima ipak Bjelorusija, čiji ženski dvojac bez, već ima pedigre nastupa na OI u Sidneyu ! Zanimljivost: štroker ženskog dvojca bez Bjelorusije Yulyia Bichyk je dva tjedna kasnije nastupila na SP za seniore u Luzernu i tamo odnijela srebro (time je skoro ponovila uspjeh talijanskog veslača Alessia Sartoria, koji je 1994. godine pobijedio na juniorskom SP u samcu, i te iste godine nastupio i pobijedio na seniorskom SP u Indianapolisu u disciplini četverac na pariće).

DISCIPLINA	Plasman/Broj prijav.posada	DISCIPLINA	Plasman/broj prijav.posada
4 + JMA	6 / 10	2 + JŽA	18 / 22
2 – JŽA	9 / 11	2 x JMA	1 / 23
2 – JMA	11 / 16	4 x JŽA	11 / 12
4 – JMA	15 / 19	4 x JMA	13 / 21

2001 FISA

World Junior Rowing Championships
Championats du monde d'aviron junior
Junioren Ruder-Weltmeisterschaften

Možda nijedno svjetsko juniorsko prvenstvo kao ovogodišnje u Duisburgu nije uzvitlalo prašine među juniorima, juniorkama ali i veslačkim djelatnicima . Razlozi su bili dvoznačni a možda i troznačni. Ruku na srce, prošlogodišnji uspjeh u Zagrebu, kojem se nismo nadali, osvajanjem srebrne, brončane medalje i jedno četvrto mjesto u finalu obvezivalo nas je, da se ove godine pristupi što odgovornije i ozbiljnije. Koga poslati , na koga se odlučiti, kako sastaviti posade, koga izabrati i konačno norme , norme koje treba ispuniti.

Promjene u rukovodstvu HVS-a, imenovanje privremenog direktora reprezentacije, obveze prvenstveno za seniorsku vrstu nekako su stavile na stranu juniorsku vrstu. Ipak u kotlu se kuhalo, dogovaralo i konačno isplivalo sedam posada za svjetasko prvenstvo. O kombinacijama, odgovranjima da ne pričamo. Tko će ići na teret HVS-a a tko ne. Hoće li otići i oni koji nisu ispunili normu, kakve kriterije trebamo prihvatiti, pooštriti ili ublažiti, tko ide na teret kluba, tko su perspektivni veslači i veslačice. I kada to sve pročitamo proizlazi, da posjedujemo svi mali ili male kaose u glavi a sve je jasno. Mogu ići najbolji i oni bolji ali i oni malo manje bolji, pa dobro čak i prosječni. Važno je nastupati.

Čini nam se, da ipak nije bilo baš tako, kako bi neki željeli, ali predpostavljamo da će u narednom razdoblju sustav praćenja i traženja, pripremanja i pronalaženja budućih kvalitetnih juniora i juniorki biti sustavniji i kvalitetniji. Barem tako nešto «miriši» u zraku. Definitivno je shvačeno i uvjetno sprovedeno da moramo imati jednog čovjeka koji će se baviti isključivo juniorskim veslanjem i ničim više. To je veliki pomak kojeg smo čekali čak 1o godina i nadamo se da će naredni pomaci biti vremenski kraći (9,8,7,6 ili recimo 1 godinu).

U Duisburg krenulo je sedam posada, četri muške i tri ženske. Papirnate prognoze govorile su da imamo dvije posade za finale A a ostale posade kako se snađu. Možda će pasti i koja medalja, ali to nitko nije želio govoriti na glas. Da netko nekoga ne urekne. Za one ostale, pa i tako smo rekli da su to posade koje trebaju pohvatati iskustva za budućnost. Trebaju se kaliti. Tako smo konačno činili u Ottensheimu(98),Plovdivu(99) dok je u Zagrebu bila situacija također slična. I dok su posade avionom ili vlakom napuštale na čelu s vođom Darkom Zibarom napuštale uzavrelu ili tropsku Hrvatsku «gore» na sjeveru europskog kontinenta dočekana je «hrvatska ekspedicija» s maglom, kišom, vjetrom i hladnoćom. Kakvo sunce, kakva toplina. Zaboravite na to. I tako skoro desetak dana gore se «smrzavalo» usred ljeta.A ni staza nije bila naklonjena, ili bolje rečeno voda. Bilo je valova bočnih, mit, kontra, malih, velikih a bonaca ? Taj naziv treba zaboraviti, jer tamo se o njemu razgovaralo samo kao o teoretskom pojmu.

I onda prvi problem, već prvog dana. Reprezentacija je stigla već poslije podne a čamaca iz zagreba nigdje. Umjesto da već isti dan treniraju, veslači su tužno šetali oko Wedau staze, jer čamci su stigli tek oko 1o sati navečer a tada je prekasno, iako je tamo još uvijek dnevna svjetlost. A razlog kašnjenju nije bio loš prijevoznik nego bez ikakovih razloga stajanje na njemačkim autocestama po dva, tri sata a nitko vas ne obavještava kada ćete krenuti dalje, ili pita vas jeste li žedni, jeste li gladni i jeli će vam auto «zakuhati». Karlovačko čvorište za Dalmaciju je smiješan problem u ljeti prema ovakvoj monstrum vožnji i čekanju usred civilizirane Europe.

Sam sportski kompleks Wedau sportskog centra stvarno je vrlo lijep i oduševljava bogatstvom zelenila. Iskreno rečeno naš Jarun izgleda s svojim raslinjem kao da se nalazi negdje na rubu Sahare u odnosu na Wedau. A kad smo već spomenuli Jarun, podsjetimo se da je 1987. na Jarunu održana univerzijada i u veslanju a dvije godine kasnije, Duisburg i Wedau staza ugostila je također natjecatelje Univerzijade. I evo sličnosti između njih i nas.

Pokrovitelj juniorskog prvenstva svijeta bio je najveći čelični koncern stare Europe Krup + Tissen, što je trebalo ulijevati povjerenje u čvrstoću prvenstva. Kako je to u stvari bilo, ispričat ćemo vam među «crticama» s svjetskog prvenstva.

I konačno podsjetit ćemo one koji znaju a oni koji neznaju da doznaju o nečemu što se dogodilo ovdje 1995. godine hrvatskim veslačima. Bio je to čuveni dvojac Boraska, Franković, prošlogodišnji (1994.) svjetski prvaci u Indianapolisu.Te godine nastupili su na poznatoj Wedau regati to značu u Duisburgu. U svojoj disciplini vodili su uvjerljivo od starta do cilja... ali samo 5o metara do cilja. Pred punim tribinama jednostavno su se izvrnuli, preokrenuli i našli u vodi, svjetski prvaci !!! A razlog ? Franković je zaboravio pričvrstiti ušicu.

A sada krenimo u doba, što se događalo 6 godina kasnije našim juniorima i juniorkama ?

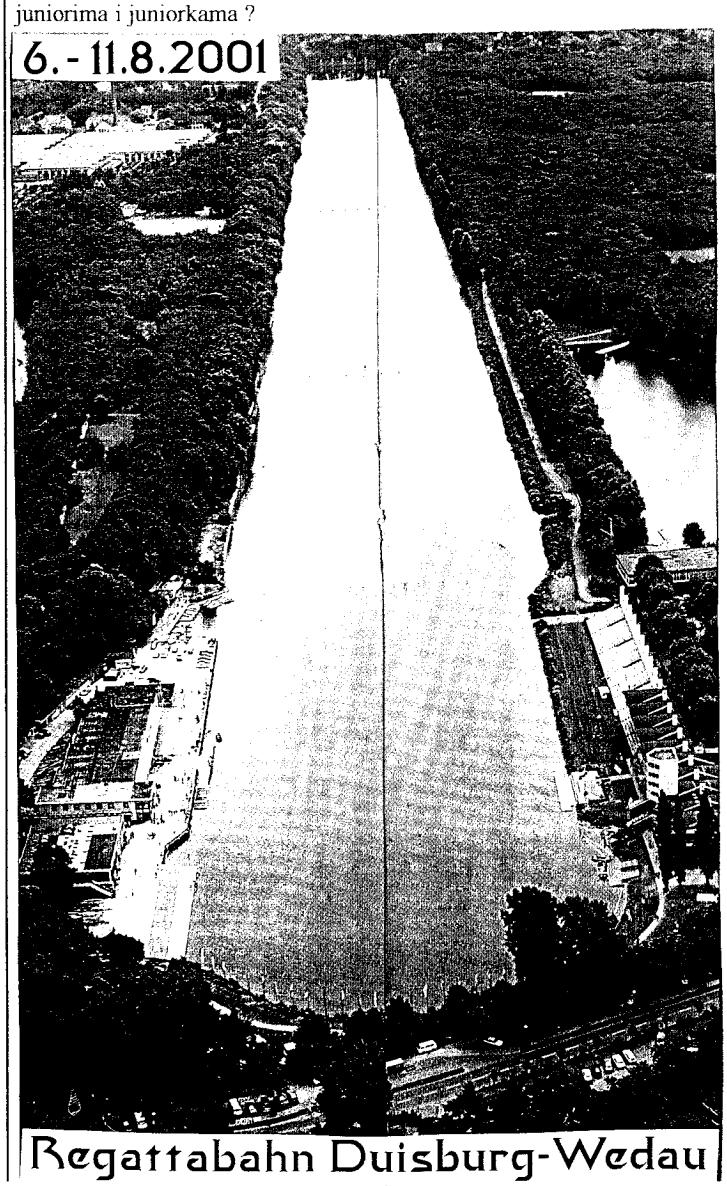

Regattabahn Duisburg-Wedau

1. V.Britanija	Jost,Hernandez,Kingham,Richards	7.00.82
2. **Hrvatska**	**Bego, Vudrag, Bujas, Fuštin**	**7.0.4.70**
3. Litva	Grickeviklus,Marcikeviclus,Diegimas,Barzinskis	7.o7.64
4. Moldavija	Tcacenco,Salaridze,Buzina, Mastaler	7.12.06

4 – JMA – FINALE C – 11.8.

1. Paragvaj	Re, Sosa, Cappello, Paats	6.23.67
2. V. Britanija	Jost, Hernandez, Kingham, Richards	6.26.32
3. **Hrvatska**	**Bego, Vudrag, Bujas, Fuštin**	**6.29.70**
4. Jugoslavija	Jevrić, Piper, Trnjavčević, Komlenac	6.35.45.
5. Litva	Grizkevicius,Maecinkevicius,Olegimas,Barzinkis	6.39.75

U pozoravali smo prošle godine a ove godine dva puta već, da je klubskim posadama odzvonilo u međunarodnim vodama. I tako već drugu godinu za redom dogada se isto. Klubske posade nastupaju na svjetskom prvenstvu a rezultanta nikakva. Osim toga nisu ispunile ni kakvu takvu normu a nastup je bio primjeran njihovim mogućnostima. A zašto se nije išlo u neku kombinaciju, jer imamo dovoljno veslača a i trenera za pripreme. Ovako bilo je tužno gledati jednu posadu koja je već unaprijed bila osuđena na loš plasman. Dečki iz Šibenika već su loše krenuli u eliminacijama zaostavši čak 25 sekundi iza prve posade, Kanade. U repasažu bili su za mrvicu bolji držeći kako tako treće mjesto da ih u posljednjoj dionici pobjede nepoznati Paragvajci. Zbog toga su morali odveslati još jedan «repasaž» da se vidi je li će završiti u C ili čak D finalu. Ipak u trećoj trci naišli su na još lošije posade uspjevši se plasirati u finale C. I konačno u C finalu završili su na trećem mjestu ili ukupno su petnaesti.. Iza njih bili su samo još lošija Jugoslavija i Litva. Međutim u posadi Šibenčana posebno je razočarao Fuštin, koji kao dadao ovoj posadi ili bolje rečeno kao da je zalutao među njih. Šteta za tog momka, koji je mogao mnogo pridonijeti boljem uspjehu. Međutim trenerima preporučujemo, da se više okrenu veslačima u ostalim klubovima tražeći dobitnu kombinaciju a ne forsirati klubske posade.

Veslači šibenske Krke u četvercu bez , razočarali su ovaj puta.

JM4 X

4 X JMA – ELIMINACIJE – 8.8.

1. Grčka	Gkountoulas,Gkontoulas,Pappas,Christou	6.08.77
2. Hrvatska	**Hrvoje Štefinec,Ivan Bohaček,Domagoj Jelić,Hrvoje Barčot**	**6.15.33**
3. Danska	Skibsted, Bork, Ostergard, petersen	6.17.06
4. Latvija	Muzikants, Pastnieks, Zirnis, Viksne	6.20.58
5. Island	Palsson,Agustsson,Hafsteinsson, Emilsson	6.28.75

4 x JMA – REPASAŽ - 9.8.

1. Poljska	Stanczuk, Paluch, Brzezinski, Stepka	6.13.10
2. Rusija	Salov, Kiselev, Solovejčik, Kretov	6.13.74
3. **Hrvatska**	**Štefinec, Bohaček, Jelić, Barčot**	**6.15.41**
4. Jugoslavija	Đorđević, Serafinovski, Dragutinović, Radenković	6.35.45

4 X JMA – IZLUČNO ZA C ILI D FINALE – 10.8.

1. Danska	Skibsted, Bork, Osteergard, Petersen	6.32.88
2. **Hrvatska**	**Štefinec, Bohaček, Jelić, Barčot**	**6.36.30**
3. Latvija	Muzikant, Pastnieks, Zirnis, Viksne	6.40.35
4. Litva	Ravinskis,Makarevicius, Suboclus, Macululeviclus	6.45.10
5. Island	Palsson, Agustsson, Hafsteinsson, Emilsson	6.46.48

4 X JMA – FINALE C – 11.8.

1. **Hrvatska**	**Štefinec, Bohaček, Jelić, Barčot**	**6.10.14**
2. Švicarska	Steiner, Oggenfuss, Mairet, Inglin	6.11.33
3. Latvija	Muzikants, Patnieks, Zirnis, Viksne	6.13.10
4. Austrija	Kircher, Rost, Erian, Schabert	6.14.83
5. Danska	Skibsted, Bork, Ostergard, petersen	6.15.83
6. Estonija	Graumann, Turk, Tamm, Stulov	6.28.59

Oko ove posade diglo se ranije toliko prašine, mijenjali su se članovi posade, odmahivalo se glavom sumnjajući u njihove mogućnosti i ispraćeni u Duisburg sa vrlo malo nade. I stvarno kada se pogledaju njihovi konačni rezultati iz Duisburga postavlja se pitanje : Zašto su uopće išli ? Međutim, ako je netko imao «pegulu» onda su bili ovi mladići. Odavno na stazi nismo vidjeli srčanije i emotiviranije posade kao ove. Borili su se do zadnje kapi znoja, pokušali nemoguće ali nije išlo. Da odmah kažemo vrijednost im je takva da su zaslužili A finale a ne C. Međutim splet okolnosti utjecao je da ishod bude drugačiji. U eliminacijama sami nisu vjerovali da su postigli tako odlično vrijeme. Međutim to im nije bilo dovoljno da se plasiraju u skupinu A/B Finala. Tek su tada shvatili da vrijede mnogo više. Već naredni dan našli su se u repasažu i kao za napast s najjačim posadama Poljskom i Rusijom. Ovdje se pokazalo da su jednaki ovim posadama nesretno izgubivši, što ih je odvelo u bitku za C ili D finale. Jasno u trećoj trci izveslali su uvjerljivi rutinski plasiravši se sigurno u C finale. I konačno dolazi finale C posljednjeg dana prvenstva. Četvrtu i posljednju trku odveslali su izvanredno osvojivši prvo mjesto. S tim vremenom iz C finala bili Bi peti u A finalu !!!! ako je nekom bio žđrijeb nenaklonjen to su bili onda sigurno oni a njihov trener dragović bio je očajan rekavši, da mu je trebalo samo još 2 tjedna da od njih «ispegla» vrhunsku posadu. Bili su tragični junaci naše reprezentacije.

Četverac skul na Wedau stazi.

JW2 –

2 – JŽA –ELIMINACIJE – 8.8.

1. Bugarska	Hadleva, Čuk	7.39.98
2. Francuska	Auradet, petrelli	7.44.49
3. Grčka	Pinaki, Katslanou	8.09.02
4. Uzbekistan	Sisinbaeva, Kuznetsova	8.16.10
5. **Hrvatska**	**Martina Radečić, Martina Vlatković**	**8.28.02**

2 – JŽA – REPASAŽ - 9.8.

1. Rumunjska	Florea, Papuc	7.27.39
2. Njemačka	Gerking, Mahler	7.32.02
3. **Hrvatska**	**Martina Radečić, Martina Vlatković**	**8.04.12**
4. Grčka	Pinaki, Katslanou	8.07.39

2 – JŽA – FINALE B – 11.8.

1. Francuska	Aufradet, Petrelli	7.39.26
2. Grčka	Pinaki, Katslanou	7.55.27
3. **Hrvatska**	**Martina Radečić, Martina Vlatković**	**7.57.95**
4. Uzbekistan	Sisanbaova, Kuznetsova	8.00.09

JM2 -

2 – JMA – ELIMINACIJE – 8.8.		
1. Slovenija	Fištravec, Palčec	6.50.06
2. Bjelorusija	Dzemyanenka, Nosau	6.50.56
3. Nizozemska	Andel, Steenman	7.03.99
4. Litva	Mlaun, Krikscionaitis	7.07.54
5. **Hrvatska**	**Luka Čulo, Tomislav Pančić**	**7.10.55**
6. Argentina	Cambareri, Palermo	7.14.48
2 – JMA – REPASAŽ – 9.8.		
1. Bjelorusija	Dzemyanenka, Nosau	6.57.76
2. Italija	Berti, Zsica	7.00.47
3. **Hrvatska**	**Luka Čulo, Tomislav Pančić**	**7.00.99**
4. Belgija	Danneels, Bauwens	7.02.73
2 – JMA – POLUFINALE – 10.8.		
1. Latvija	Mikelsons, Kalnins	7.47.56
2. Slovenija	Fištravec, Palčec	7.50.53
3. Nizozemska	Andel, Steenman	7.51.53
4. Bjelorusija	Dzemyanenka, Nosau	7.54.38
5. **Hrvatska**	**Luka Čulo, Tomislav Pančić**	**8.01.51**
6. Češka	Bruncvik, Nedbal	8.03.33
2 – JMA – FINALE B – 11.8.		
1. Rusija	Komarov, Antipov	6.48.79
2. Češka	Bruncvik, Nebal	6.50.35
3. Bjelorusija	Dzomyanenka, Nosau	6.51.98
4. Italija	Berti, Zisca	6.54.85
5. **Hrvatska**	**Luka Čulo, Tomislav Pančić**	**7.03.10**
6. Norveška	Drarvik, Hellessen	7.05.80

Naše boje u dvojcu bez branili su Čulo i Pančić, dva snažna momka iz već poznatog osmerca Mladosti. Ipak m,oramo priznati da smo očekivali više od njih.. Činjenica je bila da zbog velikog broja prijavljenih posada filter za odlazak prema vrhu bio je velik. Izveslali su čak četiri trke u četiri dana. Eliminacije ? Jednostavno se nisu snašli po kiši i vjetru. Veslali su očajno loše kao i sve ostale naše posade tog dana. Razumljivo morali su krenuti u repasaž. U repasažu su pokazali da imaju i snage i volje, ali ipak nije se moglo izbjeći prosudba, da u njihovom dvojcu nešto ne štima. Jer uvijek u završnici prigodom povećanja ritma osjećalo se da su nekako raštimani nikako složni. Ipak i takvim veslanjem uspjeli su se plasirati u polufinale.

U polufinalama svim posadam vrijeme je bilo očajno. Konačno to pokazuju i vremena. I kad smo se potajno nadali, da će se snaći u u ovoj «gužvi2 od vjetra, i valova propustili su veliku priliku da se plasiraju u A finale. Završivši u finalu B, gdje su opet imali velike mogućnosti, jer su neke protivnike u toj skupini već ranije tukli, završili su demotivirano na 5. mjestu. Ipak iz toga se može izvući pouka, da o biti snažan i jak, nego i emotivno stabilan i motiviran za trke. Ovoj posadi, kao da je to prvenstveno nedostajalo, tražeći greške u bezveznim sitnicama.

Dvojac bez kormilara, Luka Čulo i Tomislav Pančić.

JM4 +

4 + JMA – ELIMINACIJE – 8.8.		
1. Rumunjska	Mihal,Iosub,Halaicu,Boroseanu + Codrici	6.20.89
2. Italija	Liello,Barbato,Scala,Lazzarini + Nicoleti	6.25.38
3. **Hrvatska**	**Jovanovac,Topić,Rogulja,Žigić + Emeršić**	**6.34.84**
4. Grčka	Olkonomu,Tsiompanidis,Chanzis,Diamantis + Paulos	6.36.56
5. U S A	Morando,Champagne, Albrecht, Pielding + McManus	6.40.14
4 + JMA – REPASAŽ – 9.8.		
1. Ukrajina	Jurčenko,Kločkov,Kočerga,Ivanšćuk, + Ivančenko	6.23.13
2. **Hrvatska**	**Jovanovac, Topić, Rogulja, Žigić + Emeršić**	**6.24.66**
3. U S A	Morando, Champagne, Albrecht, Fielding + McManus	6.28.21
4. Australija	Nelson, Bright, Conrad, Winkle + Hammond	6.28.34
4 + JMA – FINALE A - 11.8.		
1. Njemačka	Caspar, urban,Nortershauser,gehrmann + Boer	6.18.65
2. Rumunjska	Mihal, Josub, Halaicu, Boroseanu + Codrici	6.20.37
3. Italija	Liello, Barbato, Scala, lazzarini + Nicoletti	6.22.54
4. V.Britanija	Parker, Archer,Pugh, Smith + Ford	6.28.23
5. Ukrajina	Jurčenko, Kločkov, Kočerga, Ivanščuk + Ivančenko	6.29.27
6. **Hrvatska**	**BrankoJovanovac,Petar Topić,Martin Rogulja, Aleksandar Žigić + Davor Emeršić**	**6.38.30**

Od ove kombinacije stvarno se više očekivalo. Svi smo vjerovali da ovi momci vođeni strokerom Topićem mogu doći i do medalje. Jer pružala im se stvarno jedinstvena prilika budući njihovi protivnici bili su otprilike sličnih mogućnosti ako ne i skromnijih. Međutim već u eliminacijama vidjelo se da do 1ooo metara nekako ide u redu a drugu polovicu staze su izveslavali. Jeli je to bilo dobro ili ne ne ulazimo, međutim vidjelo se, da svi kotačići još nikako nisu namješteni. Trebalo je čekati repasaž. U repasažu su pristupili trci mnogo ozbiljnije. Istina je, izgubili su od Ukrajine ali iskreno rečeno mogli su je i pobijediti. To govorimo iz razloga, da dobiju onaj fajterski «štih», koji je neophodan za trku u finalama. Iako su postojali dugi dogovori s trenerom kakvu taktiku izabrati, što učiniti u trci A finala, čini nam se, da je to bilo mrtvo slovo na papiru. U finalnoj trci sve je krenulo naopačke. Start je bio vrlo slab a iz dionice u dionicu bili su sve slabiji. Veslanje mlako, bez žara, bez emocija, bez volje. Koga ovdje kriviti ? Pomalo začuđuje takav pristup veslača svim trkama, jednostavno rečeno kao da ih se ne tče, što se događa na stazi iako su oni sudionici trke. Međutim bila je posebno uočljiva odsutnost Branka Jovanovca. Kao da nije pripadao ovoj reprezentativnoj posadi ? Takvo je mišljenje bilo više prisutnih, koji su promatrali njihove trke.

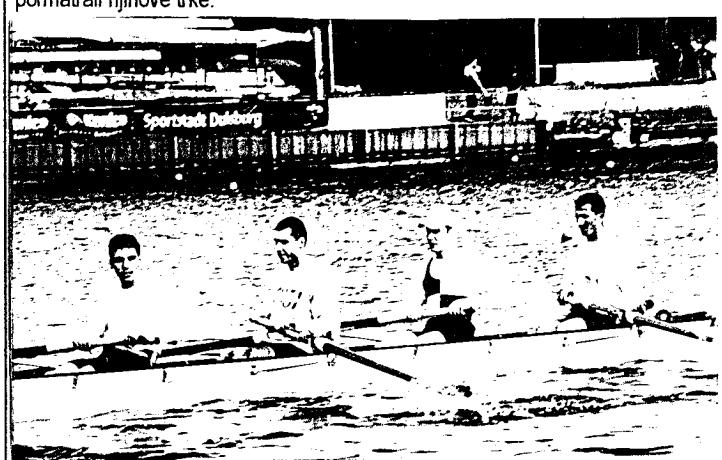

Četverac s kormilarom, finalista ovogodišnjeg SJP-a-

JM4 -

4 – JMA – ELIMINACIJE – 8.8.		
1. Kanada	Gosting,Leeuw,Howard, Brennan	6.19.60
2. Italija	Padula,Savrie,Prisco,Somma	6.28.20
3. **Hrvatska**	**Jakša Bego,Krešimir Vudrag,Niko Bujas,Marko Fuštin**	**6.45.18**
4. Moldavija	Tcacenco,Salaridze,Buzina, Mastaler	6.47.62
4 – JMA – REPASAŽ – 9.8.		
1. Australija	Walley,Edwards,Hebblewhite,Wurf	6.17.04
2. Španjolska	Baranzano,Murillo,Rodriguez,Guzman	6.23.42
3. Paragvaj	Re, Sosa, Cappello, Paats	6.28.61
4. **Hrvatska**	**Bego, Vudrag, Bujas, Fuštin**	**6.31.92**
4 – JMA – IZLUČNO ZA C ILI D FINALE - 10.8.		

Jednostavno se ne sjećamo kada se zadnji put pojavila ženska posada u dvojcu bez kormilara na svjetskom juniorskom prvenstvu. Međutim i to se dogodilo. Slažemo se, da se koji puta treba pregristi i krenuti hrabro u izazove a to se dogodilo upravo ovdje u Duisburgu. Znali smo da ovaj ženski dvojac nema nikakve šanse, ali bit će one izazov za naraštaj veslačica koje tek dolaze. I tako po očajno lošem vremenu prvog dana prvenstva mlade Radečić i Vlatković, šibensko/riječka kombinacija krenule su sa starta. Iskreno rečeno nismo mogli vjerovati, jer to je bila rasklimana posada i kao da su prvi puta sjele u čamac i počele veslati. Tek naredni dan u repasažu sve je bilo obratno. Odgovornost i važnost prvog nastupa na svjetskom, djevojke su doživjele s ogromnom tremom i strahom. Da smo ih možda pitali kako se zovu tamo prije starta, sigurno bi rekle neko drugo ime ne go Martine. U repasažu stvarno su se sabrale i odveslale više nego simpatično. Čak su pobijedile i Gčku koje su ih dan ranije deklasirale. I konačno u Finalu B stigle su treće više zbog neiskustva. Šteta jer tada su odveslale najbolje vremenski a s više iskustva mogle su se spustiti imnogo niže. Koliko će ova «pačja» škola djelovati na ove mlade veslačice vidjet ćemo već druge godine.

Dvoja bez kormilara djevojke, Radečić, Vlatković.

JŽ2 X

2 x JŽA – ELIMINACIJE – 8.8.

1. Latvija	Kavlere, Puzina	7.21.16
2. Mađarska	Hajdu, Perel	7.23.15
3. **Hrvatska**	**Diana Mikšić, Sonja Zibar**	**7.35.14**
4. Myanmar	Su, Htwe	7.49.75
5. Indija	Chadha, Kaur	8.23.61

2 x JŽA – REPASAŽ - 9.8.

1. Rusija	Gagatsovi. Lisenko	7.18.60
2. Bjelorusija	Kozmian, Rutkowich	7.20.16
3. Bugarska	Zekova, Ivanova	7.23.75
4. **Hrvatska**	**Diana Mikšić, Sonja Zibar**	**7.37.56**

2 x JŽA – IZLUČNO ZA C ILI D FINALE

1. Nizozemska	Hooren,. Thomee	8.05.27
2. U S A	Schofield, Loughrey	8.06.67
3. **Hrvatska**	**Diana Mikšić, Sonja Zibar**	**8.24.48**
4. Myanmar	Su, Htwe	8.31.58
5. Indija	Chadha, Kaur	9.07.31

2 x JŽA – FINALE C – 11.8.

1. Bugarska	Zekova, Ivanova	7.24.95
2. Danska	Agergaard, Kodahi	7.26.21
3. U S A	Schofield, Loughrey	7.26.50
4. Švicarska	Wirth, Amster	7.28.46
5. Nizozemska	Hooren, Thomas	7.29.05
6. **Hrvatska**	**Diana Mikšić, Sonja Zibar**	**7.40.42**

Ovom dvojcu na pariće juniorke u istom sastavu to je već drugi nastup na svjetskim prvenstvima, prošle godine u zagrebu i sada u Duisburgu. Njihov simpatičan nastup lani davao je pretpostavke da će ove godine postići veći uspjeh. Iako tijekom sezone nisu bile najbolji dvojac, kobinatorikom dogovaranja otišle su. Međutim djevojke su potpuno razočarale. I dok su eliminacije bile kakve, takve i pokazivale da bi mogle učiniti u repasažu više s obzirom da se u prvoj trci nisu još snašle. Iz trke u trku bile su sve lošije. Zahvaljujući lošim protivnicama uspjele su se plasirati u C finale, gdje su beskrvno odveslale trke i završile na posljednjem mjestu. Posebno je bila vidljiva nezainteresiranost i nedovoljna motiviranost Diane Mikšić u trkama.

Dubl juniorke, Diana Mikšić, Sonja Zibar.

JŽ4 X

4 X JŽA – ELIMINACIJE - 8.8.

1. Češka	Neffeova,Migotova,Langova,Literova	6.53.03
2. Njemačka	Wartenberg,kruger,Schiller,Goldstein	6.55.01
3. Rumunjska	Ulesan,Apachitel,Daniliuc,Barabas	6.59.37
4. V.Britanija	Tinley,Page,Eddle,Murray	7.05.16
5. Japan	Okumura,Uraba,Kato,Harada	7.10.83
6. **Hrvatska**	**Krnjeta, Omrčen, Kešerac, Steiner**	**7.15.39**

4 x JŽA –REPASAŽ - 9.8.

1. Njemačka	Wartenberg,Kruger,chiller,Goldstein	6.48.31
2. V.Britanija	Tinley,Page,Eddie, Murray	6.58.01
3. **Hrvatska**	**Dejana Krnjeta,Vjera Omrčen,Sonja Kešerac,Josipa Steiner**	**7.o3.73**
4. Ukrajina	Bosenko,Ganza,Jurčenko,Pisanko	7 .05.18
5. Italija	Colombo, Tambaloni, Caetani, Pinto	7.06.78

4 X JŽA – FINALE B – 11.8

1. Japan	Okumura, Uraba, Harada, Kato	6.50.36
2. Italija	Colombo, Tamboloni, Caetani, Pinto	6.55.08
3. Austrija	Schubert, Springer, Pirker, Meidl	6.56.06
4. Ukrajina	Bosenko,, Ganza, Jurčenko, Pisanko	6.58.35
5. **Hrvatska**	**Krnjeta, Steiner, Omrčen, Kešerac**	**7.01.15**
6. Grčka	Ioanidou, nati, Kollou, Tslavou	7.03.47

Radi se o mladim veslačicama mladim juniorkama. Jednostavno, išle su sakupljati iskustvo. Da su perspektivne to je sigurno točno a jesu li što naučile u Duisburgu ? Mislimo da jesu. Eliminaciona trka bila je njihova golgota u nesnalaženju, tremi i odgovornosti. Ništa nije štimalo ili sve je bilo raštimano. Trka repasaža ? Bila je to sasvim nešto drugo. Oduševile su svojom borbenošću, skladnošću, složnim zaveslajom. Bilo su neprepoznatljive u odnosu na dan ranije. I s time su uspjele izboriti Finale B. I svi mi smo jedva čekali kako će se razvijati njihova posljednja trka. Željeli smo im uspjeh, jer realno vrijede za plasman od prvog do trećeg mjesta. I onda onaj prokleti rak na početku trke nešto iza starta. Dok su uskladile zaveslaj druge su odmaglile. Tek su nakon 1ooo metara uhvatile priključak s ostalim posadama a tada je bilo prekasno i završile su napetom mjestu. Šteta, velika šteta.

Četverac skul, Steiner, krnjeta, Kešerac, Omrčen.

JM2 X

2 x JMA – ELIMINACIJE - 8.8.

1. Češka	Hanak, Litera	6.45.83
2. **Hrvatska**	**Frane Niseteo, Ante Kušurin**	**6.47.11**
3. Rusija	Čkorkine, Lebedev	6.59.67
4. Bjelorusija	Injatović, Šumilin	7.00.17
5. Argentina	Fernandez, Claus	7.19.67

2 x JMA – REPASAŽ – 9.8.

1. **Hrvatska**	**Frane Niseteo, Ante Kušurin**	**6.33.43**
2. Švicarska	Pade, Schossler	6.41.24
3. Nizozemska	Alberga, Schouten	6.48.05
4. U S A	O Connor, Paterson	6.53.05

2 x JMA - POLUFINALE – 10.8.

1. **Hrvatska**	**Frane Niseteo, Ante Kušurin**	**6.41.18**
2. Bugarska	Kunzov, Kirčev	6.41.83
3. Njemačka	Lange, Burmeister	6.42.38
4. Austrija	Klemes, Pfaller	6.48.22
5. Ukrajina	Pavlov, Hordlylenko	6.51.51
6. Rusija	Čkorkine, Lebedev	6.58.01

2 x JMA - FINALE A - 11.8.

1. **Hrvatska**	**Frane Niseteo, Ante Kušurin**	**6.32.44**
2. Češka	Hanak, Litera	6.33.82
3. Njemačka	Lange, Burmeister	6.34.45
4. Bugarska	Kunzov, Kirčev	6.39.64
5. Švicarska	Pede, Schossler	6.42.08
6. Argentina	Fernandez, Claus	6.45.34

Iako smo svi znali , da su dečki nabrušeni za uspjeh, iako smo svi prognozirali da mora pasti neka medalja, znali smo da su želje jedno a stvarnost može biti koji puta upravo drugačija. I taj strah od neuspjeha nakon eliminacija, uvukao nam je strah u kosti. Pa jeli moguće, da bi se nešto «strašno» moglo dogodit, ne uči u finale. S zebnjom smo očekivali naredni dan a repasaž je bio tako uvjerljivo dobar, da smo se svi posramili sumnjajući u njih. Pobijedili su više nego uvjerljivo. Tako je došla i trka polufinala. A u toj trci više nego opasni Bugari znalački su, rutinski pobijeđeni. I došao je dugo očekivani finale A. Što će biti tamo. Od prvog trenutka do posljednjeg Ante i Frane su suvereno vodili. Oni nisu bili samo najbolji, nego su toliko bili uvjerljivi, da ostale posade razmišljale su samo kako se dočepati srebrne i brončane medalje. Zlatrna medalja bila je određena za najbolji juniorski dubl na svijetu Kušurina i Nisetea. Bio je to uspjeh, kakvog još nismo uspjeli dostići nikada do sada. San mnogih generacija hrvatskiv veslača je ostvaren. Prva prava juniorska zlatna medalja stigla je u Hrvatsku. I razumljivo ovdje nikako ne smijemo zaboraviti njihovog trenera Krešimira Petrovića – Kempesa, koji je tim trenerskim uspjehom postao najtrofejniji hrvatski trener za juniore. Jedan veliki kamen s leđa je pao. Rješena je još jedna enigma, pala je još jedna zapreka, jer nekada smo bili sretni eventualno stići do A finala, zatim smo bili sretni eventualno osvojiti brončanu medalju. Zatim je stigla i srebrna a sada, sada konačno i ZLATNA . Na taj način priča je završena ili se tek «nastavlja» ?

Još jednom zlatni dubl, Kušurin, Niseteo.

Branko Bašić i Zdravko Gajšak čelnici ZVS-a.

Ante Kušurin nakon dobrovoljnog slavljeničkog kupanja u Wedau jezeru.

Naši reprezentativci na tribinama.

VIJESTI SA WEDAU STAZE U DUISBURGU

Svaku večer je v.d. direktor juniorske reprezentacije Zdravko Gajpak s ostalim trenerima održavao sastanak s posadama. Najsumornije je bilo prvog dana nakon eliminacionih trka, jer je sve krenulo naopačke. Kasnij, stanje se popravilo a poslije zlatne medalje više se nisu niti održavali sastanci. Onda su svi slavili a posebno veslači i veslačice koji su završili na općem FISA tulumu do kasno u noć.

Zlatna medalja osvojena u Duisburgu jedan mali postotak pripada i Slovencima. Trener Kempes zamolio je Stanka Slivnika, direktora slovenske reprezentacije da tijekom natjecanja njihov mase masira i Kušurina te Nisetea. Slivnik je odmah izašao u susret, tako da su naši budući zlatni bili svaki dan izmas(akr)irani do prije pobjedničke trke svakodnevno.

Davor Emeršić, kormilar juniorskog četverca s kormilarom morao je u posljednjih dvadesetak dana skinuti sedam kilograma. U slučaju ako ne uspije cijela posada mogla bi bit diskvalificirana. I stvarno čovjek se držao dijete jedući samo juhice i raznovrsne salatice. Gledajući kako drugi jedu obilno i slasno rekao je . Aku uđemo u B finale, dosta je gladovanja. Počinjem jesti. B finale održano je u subotu ujutro a A finale gdje su nastupili naši veslači održano je poslijepodne. Dakle, Emeršić je morao preskočiti samo ručak.

Trener zlatnog dubla krešimir petrović – kempes posljednja dva dana pred finalne trke bio je toliko uzbuđen da je u svakom neobičnom događaju ili znaku vidio neku tajnovitu poruku. Bojao se eventualnog kraha...
Tako na primjer prestao se brijati a posljednja dva dana smanjio je doručak i večeru na minimalnu mjeru. Vožu puta Darka Zibara zamolio je, da veslače ne prati na bicilu tijekom finalne trke jer je praznovjeran i to bi moglo škoditi Kušurinu i Niseteu. Tako je i bilo. Darko Zibar nije vozio bicikl a dečki su osvojili zlatnu medalju.

Trener Steiner obavijestio je svoj četverac skul da će imati trening predvečer s time da ih je posliješpodne pustio u šetnju gradom. Jasno djevojke su malo zakasnile i umjesto na večeru otišle su na trening presvukavši se u autobusu. Steiner je došao u hotel a djevojaka nema. Oa gdje su – pitao je a mi smo mu objasnili da su otišle na stazu i tamo ga čekaju.
- Pa one su lude. Pa tko im je rekao da idu sada na trening.....i tako sav zdvojan otišao je na stazu.
- Pa ti si im rekao da idu na trening – vikali smo za njim.kasnije Slovenci su ih pokupili na stazi i doveli na večeru. Bilo je to u petak, dan prije B finala.

Razgovarajući s Stankom Slivnikom doznali smo još jednu vrlo zanimljivu stvar. Skoro pedeset posto slovenske reprezentacije sastavljeno je od mlađih juniora, koji ovdje sakupljaju iskustva za doba kad će postati junior.

Trener Iktusa i reprezentativnog četverca skul juniorki Branimir Stener obvezno je na biciklu pratio trke usa obale. Razumljivo da je navijao za svoje ili naše posade. Njegov način navijanja je das kratkim reskim fučkanjem podiže tempo veslačima ili veslačicama. I tako dok su se vozili uz obalu Steiner – Štaco fučka iz petnih žila. Neki od naših gleda u Steinera i čudi se.
- Pa Štaco ti navijaš za krivu posadu. Ovi te uopće ne razumiju zašto fučkaš – kaže Zibar.
- Ah sada i ja vidim da navijam za krivu posadu i nastavi fučkati uz stazu i voziti bicikl krečući se prema cilju.

- Dečki ovo vam je jedinstvena prilika da osvojite medalju – rekao je u petak navečer Rošo (Radović) trener Topiću, Jovanovcu, Rogulji, Žigiću i Emeršiću, dan prije finala A. Takva prilika vam se rijetko događa u životu. Naredni dan odveslali su do posljednjeg, šestog mjesta.

Zanimljivo je bilo slušati kako navijaju navijači za svoje posade. Razumljivo bilo je i zvona i zvončića, čegrtaljki, truba, zastava a lica su bila namazana nacionalnim bojama. Urlalo se i kričalo , vikalo i urlalo. Ipak u toj čitavoj kakofoniji kada su se udružili onda se čulo razgovjetnije navijanje.
Amerikanci su bodrili svojeg prvog i z posljednjeg u trci. Bili su jedinstveni a vikali su «JU –ES –EJ». Kanađani su navijali za svoje u slogovima : KA – NA –DA. Švicarci su navijali sasvin drugačije., nikakvih slogova nego HOP ŠVIC, HOP ŠVIC. Posebno su zanimljivi bili Estonci. Njihovo navijanje bilo je slično američkom po slogovima ali ipak se razlikovalo. Oni su navijali s . E – SA – TE. Rusi su bili posebno raspoloženi navijači i željeli su parirati Amerima, što su u nekom trenutku i uspjevali. Njihovo navijanje bilo je : RO - SI – JA. Talijani su navijali za svoje u četiri sloga i to. I – TA – LI – A. Ipak Nijemci su bili najbučniji, bilo ih je najviše ali činjenično je bilo da su bili najorganiziraniji. Kad su oni navijali onda je veslačka staza grmila. Navijali su u zboru, mahali zastavam i vikali : DOJČ – LAND, DOJČ – LAND. Čak su i Japanci navijali. Da navijaju shvatili smo tek onda kad su vikali : NI –PON, NI – PON.....

A mi ? Kako smo navijali mi ? E mi smo navijali a i nismo navijali, kao da smo se sramili navijati ili nismo naučili navijati. Jedni su pokušavali navijati CROA –TI –A, CRO –ATI –A a drugi su opet vikali HR – VAT –SKA, HR – VAT –SKA... Ipak kad su Kušurin i Niseteo osvajali zlatnu ipak je prevladala HR –VAT –SKA.

Mobiteli su vrlo čudne sprave. Pritisneš nekoliko dugmeta i imaš vezu s cijelim svijetom u trenu. Tako je bilo i u Duisburgu. Praktično trka još nije završila a mobiteli su već zvonili, pjevali, uzdisali. Svatko je htio znati kako su veslači i veslačice prošli u određenoj trci. Posebno su prednjačili roditelji i tražili svaki detalj trke. Ako nisu bili zadovoljni opterečivali su i djecu i trenera u Njemačkoj. Čak su zahtjevali da njihova djeca moraju obvezno se naći u slijedećem «kolu» natjecanja !!!! Dakle svašta se može očekivati ali ovako nešto već graniči sa ludošću.

Dvadesetak dana prije početka Svjetskog juniorskog prvenstva FISA je poslala odgovarajuće formulare u HVS s time da se ispune za svakog veslača, veslačicu, trenera i vođe puta i uredno vrate prije početka SJP-a. Naravno to se nije dogodilo i kad se došlo u Duisburg Darko Zibar imao je pune ruke posla. Iz FISA-e su ga obavijestili da ako se navedeni formulari ne ispune NEĆE NAŠE POSADE MOĆI NASTUPITI NA SVJETSKOM PRVENSTVU. I tako su se dva dana ispunjavali formulari i u zadnji čas predali.

Ma stvarno se postavlja pitanje što radi administracija Hrvatskog veslačkog saveza i kako je moglo doći do tako velikog propusta s time da nitko ne odgovara za te propuste. ???

Iako je rečeno u administreaciji HVS-a da je akreditacija za urednika «Veslanja» uredno sporvedena u Duisburg, na listi akreditacija za novinare ime Rudolfa Starića nije bilo. Bilo je potrebno dva dana oko sređivanja njegove akreditacije, jer to službeno nije uspio učiniti HVS.

U petak navečer poslije večere pijemo kavu ili pivu u holu i razgovaramo o posljednjem danu natjecanja, kada će se održavati sve završne trke od D do A finala. Ujednom trenutku Gajšak hvata mobitel jer ga zvuk upozorava da je dobio neku poruku. Gajšak čita poruku: Kempes moli Gajšaka da uslužbenoj startnoj listi provjeri kada je start A finala Kušurin, Niseteo i da li je to stvarno u 16,1o sati kako mu je rekao darko Zibar ?
- Kempes je potpuno šenuo. Više ne vjeruje nikome pa ni sebi – kaže Gajšak i vraća mu poruku s potvrdom termina.

A kakva je bila organizacija Svjetskog juniorskog prvenstva ? Moramo priznati da je početak organizatorima bio vrlo trnovit. Dva dana prije početka prvenstva na stazi se našlo već približno tisuću natjecatejla a prevozila su ih 3 autobusa. Tek na našu intervenciju naredni dan broj autobusa povećao se na 5 ali to nije bilo dovoljno. Osim toga autobusi su kretali svaki sat sa staze ili iz hotela. Što to znači govori podatak da u zagrebu je stalno bilo u pogonu 2o autobusa a vozili su s Jaruna ili od hotela prema Jarunu svakih 2o minuta.

Poznato je da se u Njemačkoj voda iz pipe ili špine ne pije, te se koristi negazirana voda kupljena u prodavaonici. U Zagrebu je veslačima osigurano 6o ooo litara Jamničke vode za piće a osim toga upozoreni su da je naša voda za piće. A u Duisburgu ? Dva dana voda za piće nije stizala na stazu i kad je stigla, onda su je stavili tako, da je neki do kraja SJP-a nisu pronašli !!!!

Da organizacija nije štimala govore i još neki podaci. Posade su dolazile na stazu na trening, da ih na licu mjesta obavijesti organizator da zbog generalne probe povodom otvorenja nije moguće trenirati. Isto tako dio veslača thtio je ttrenirati na ergometrima. Na usluzi im je bilo pet erogometra i od toga dva pokvarena. Usporedbe radi u Zagrebu na raspolaganju veslačima i veslačicama bilo je 4o ergometara. !!!

Posebno su bili ljuti tim manageri čiji su sastanci održavani u jednom sportskom hotelu 2 kilometra od staze svaki dan. I tada su mnogi manegeri rekli ono što nam je bilo posebno drago čuti. U Zagrebu sve je odlično štimalo i već odavno tako dobro nije svjetsko prvenstvo nije održano. Najgore je što su takve izjave rekli direktno Nijemcima na sastancima u Duisburgu.

Veslačice osječkog Iktusa koje su nastupile za reprezentaciju u Dfuisburg su stigle vlakom. OdOsijeka do Dusseldorf vozile su se ni više ni manje nego 2o sati. Osim što su razumljivo kasnili na relaciji Osijek – Zagreb odnosno Zagreb –Muenchen, najviše su kasnili na relaciji Muenchen – Dusseldorf, dakle u srcu Njemačke. Pokvarila se lokomotiva i kasnili su zbog toga ni više niti manje sat i pol. Više ni njemačke željeznice nisu više ono što su bile. I njih je uhvatila opća globalizacija.

Prema onome što smo primjetili Branko Jovanovac član četverca s kormilarom bio je više duševno prisutan u Osijeku nego u Njemačkoj. Svaku večer «iznajmio» je mobitel od Gajšaka barem na pola sata i razgovarao i razgovarao.

Autobus ide iz hotela na stazu u 17,oo sati. Svi smo već u autobusu jedino nedostaje Gajšak.
- Pa gdje je ?
- Zaspao je – kaže netko.
- U kojoj je on sobi ?
- Neznam – opet odgovori netko.
- Zovi ga mobitelom. U taj čas zove mobitel i čuje se mamuran glas – Gdje ste ?
- Gle još nas provjerava – kaže Ante Dragović.
- Požuri. Čekamo te, autobus samo što nije krenuo – govori mu Ante.
-Reci mu samo da ne preskoči neku stepenicu – kaže šofer Vlado inače naš Bosanac koji vozi autobus. Uskoro je Gajšak dojurio trčećimkoracima do autobusa.
- Gdje si bolan. Samo pušiš i spavaš – kaže šofer Vlado i krene autobusom prema Wedau stazi.

Kakvo je bilo uzbuđenje pred prvu trku dubla odnosno eliminacijama govori slijedeći događaji. Frane Niseteo spustio se iz sobe u hol hotela i rekao da je ključ ostavio u sobi i da se više ne može vratiti u sobu. Nešto kasnije htio je otići ujutro na utrku, kada su mu rekli da se trka održava poslijepodne. Da , to se zove uzbuđenje.

Da se to dogodi u Hrvatskoj o tome bi pisale stvarno sve novine. A što se to dogodilo u Duisburgu odnosno bolje rečeno u hotelu, naziva katolička akademija. Na rpimjer skoro tri dana lift je bio pokvaren, tako da su svi gosti hotela penjali se ili spuštali pješje od prizemlja do četvrtog kata. Drugi buser bili su sapuni. Niti jedna kupaona nije bila snabdjevena hotelskim sapunima tako da su gosti hotela morali kupovati osobno sapune za vlastitu upotrebu !!!

Tijekom boravka domaćini su nas izvjestili da je nestalo tri ručnika i zamolili naše vodstvo, da ako ih je netko greškom uzeo da ih i vrati. Jasno ručnici nisu bili pronađeni odmah, ali su bili pronađeni nekoliko dana kasnije. Sreča da ih nitko nije» posudio» od naših.

Metode koje je primjenjivao trener Krešimir Petrović na pripremama u Zagrebu na Kušurinu i Niseteo za veslačke pojmove bile su prilično neobičnoe. Nezadovoljan njhivomo stabilnošću u dublu natjerao ih je da veslaju gig a kasnije ih je «upregnuo» te su morali voziti veliki ponoton po Jarunu. Ostali treneri pomalo su se podsmijevali ovim metodama, međutim jesu li te metode uzrok osvajanja zlatne medalje, o tome se već može mnogo više pričati.

Zlatni juniori sa SP u Duisburgu, Ante Kušurin i Frane Niseteo

Sad se osmerac u Luzernu mora i te kako potruditi

Frane Niseteo: Tek dva mjeseca smo zajedno, ali sve je odlično funkcioniralo. Očekivali smo finale, a u finalu je sve moguće, a onda je, eto, došla i medalja

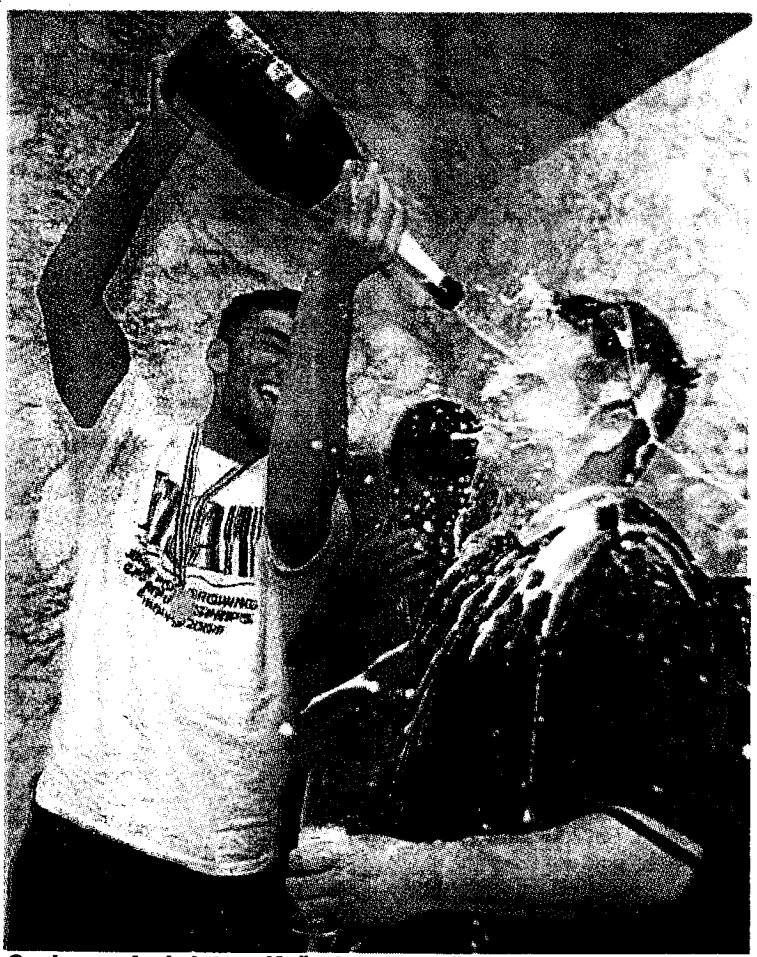

Ovako se slavi zlato — Kušurin zaljeva šampanjcem svog partnera Nisetea Snimio: R. GORŠIĆ

Šampanjac je doslovce tekao u potocima jučer oko podne na zagrebačkom Plesu. Nakon kupanja u jezeru u Duisburgu zlatni juniori u nedjelju su se kupali u šampanjcu. Potpuno zasluženo, jer 18-godišnji Ante Kušurin i 16-godišnji Frane Niseteo, prvi su zlatni hrvatski juniori u dvojcu na pariće u povijesti. Jedino juniorsko zlato Hrvatska ima u dvojcu s kormilarom iz još daleke 1968. koju su osvojili "mladostaši" Filipi, Rakamarić i kormilar Milinković.

- Imali smo dosta sreće, ali i prilično smo radili - govorio je Kušurin bez glasa.

- Ma, navijao sam cijelo vrijeme za naše, a kad smo stigli prvi, odmah sam iskočio iz čamca i u vodi se derao, pa sam se derao cijelo vrijeme kad smo primali medalje i sad stvarno više ne mogu - objasnio je nedostatak glasa vlasnik već dvije svjetske medalje. Prošle godine u paru s Marijem Vekićem na SP-u na Jarunu Ante je osvojio srebrnu medalju.

Kako je Vekić otišao u seniore, novi partner, mladi Zadranin Frane Niseteo, pokazao se isto kao dobitna kombinacija.

- Tek dva mjeseca smo zajedno, ali sve je odlično funkcioniralo. Očekivali smo finale, a u finalu je sve moguće...

Sad je već ipak sve malo sjelo na svoje mjesto i dolazi vrijeme opuštanja i slavlja. Naravno, na kratko. Ante prelazi u seniore, tragom će starijih kolega na školovanje u SAD, a kao veliki s spominje i Olimpijadu, dok mladi Frane nastavlja s radom u zadarskom Jadranu i zasad još ne razmišlja o OI već o sljedećem juniorskom kada će pokušati ponoviti veliki uspjeh.

Naglašavaju kako bez podrške obitelji ništa od ovoga ne bi ostvarili, a Ante će posebno izdvojiti i djevojku Martinu.

S dvije svjetske juniorske medalje može se pohvaliti i Krešimir Petrović, trener prošlogodišnjeg srebrnog i ovogodišnjeg zlatnog dvojca.

- Ostvarili smo san. Moram priznati da sam u dubini duše očekivao zlato, jer smo prošle godine željeli finale i došli do srebra, a ove su vremena na treninzima bila još bolja. Vjerovao sam u ove dečke i nadam se da će to biti poticaj i našem osmercu u Luzernu za što bolji rezultat.

J. KOLAR

Zlatna osveta Česima

Ante Kušurin i **Frane Niseteo** u subotu su u njemačkom Duisburgu postali najbolji svjetski juniorski dvojac na pariće. Zagrebačko-zadarska kombinacija slavila je u finalu ispred posada Češke i Njemačke. Kušurin i Niseteo u Duisburgu su izgubili samo jednu utr[illegible]rednatjecateljskoj skupini brži [illegible] su Česi, na kraju srebrni.

FINALE A — DVOJAC NA PARIĆE: 1. HRVATSKA 6:32.44, 2. Češka 6:33.82, 3. Njemačka 6:34.45

Hrvatski osmerac srebrni na « Crvenom jezeru »

Na najpoznatijoj veslačkoj stazi na svijetu, «Rotsee» u Luzernu, održano je od 18. do 26. kolovoza 2001. Svjetsko prvenstvo za seniore u veslanju. Na tom je natjecanju od četiri prijavljene hrvatske posade tri su ušle u finale a jedna je osvojila medalju: bio je to osmearac, koji je time nastavio niz sa lanjskih OI. **Piše: Igor Velimirović**

Prošlogodišnji brončani olimpijski osmerac doživio je kroz ovu sezonu dvije izmjene: zbog problema sa leđima i formom otpali su Franković i Francetić. Tako je na SP u Luzern otputovao **osmerac u sastavu Vujević, Boraska, Čuljak, Skelin S., Skelin N., Smoljanović, Vučičić, Martinov i korm. Petriško.** Ova posada je kroz godinu već ranije pokazala odličnu formu. Imali su jedan poraz od Rumunja na Svjetskom kupu u Sevilli (drugo mjesto), pobjedu na Windermare Cup-u u USA, te pobjedu na Svjetskom kupu u Muenchenu. Bilo je jasno da ponovno imamo posadu koji neće nitko lako pobijediti na SP i koja će sigurno igrati glavnu ulogu u raspodjeli nedalja.

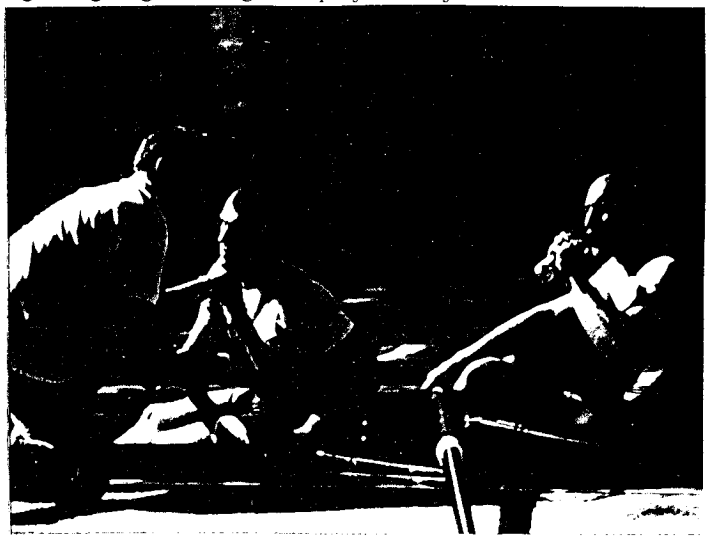

Juraj Gamulin čestita «srebrnima» na pontonu Rotsee.

Međutim, uspjeh nikad ne dolazi sam od sebe, niti se ijedna posada preda i prije same trke samo zato što nije favorit ! Tako su naši dečki imali neugodno iskustvo u prednatjecanju, kada su ih raspoloženi Rumunji poslali u repasaž. Taj poraz nije bio zabrinjavajući, dijelom i stoga što je program natjecanja bio dosta razvučen i bilo je vremena za oporavak i onih posada koje su morale u repasaž. Ipak, jednoj posadi koja je favorit za medalju nije lako kada u jednom prednatjecanju stigne na cilj tek treća, jer je to psihički teško iskustvo koje poljulja samopouzdanje veslačima. Tako je repasaž postao psihički jako teška utrka, jer pravo na grešku tada nema nutko. Naša posada ovaj je neugodan ispit položila odlično. U repasažu smo vidjeli našu posadu u pravom ritmu, sa tekućim ali čvrstim dugim i borbenim zaveslajem. Nije više bilo sumnje: osmerac je brz i spreman za rezultat karijere.

U finalu je plan bio ne dozvoliti rano odvajanje niti jednoj posadi, jer se činilo po prethodnim utrkama da je kroz stazu i prema kraju naša posada uglavnom ravnopravna ili nadmoćna svim ostalim favoritima. Plan je vrlo dobro uspio. Vrlo čvrst i stabilan start dali su našoj posadi odličnu poziciju u prvom dijelu staze i tada je izgledalo da se može i do zlata. Međutim, pokazalo se da su Rumunji imali kartu više u rukavu, i sjajnim udarom u srednjem dijelu staze preuzeli vodstvo. Naši u zadnjem dijelu nešto smanjuju razliku, pritisnuti najprije posadom USA a kasnije i Nijemcima (najbrži na dionici zadnjih 5oo m, koji su na kraju došli do bronce). Srebro kao nastavak bronce s OI, ima li bolje najave za slijedeće godine i zlatni put prema Ateni i Olimpijskim igrama 2004. ?

A da OI 2004. mogu vrlo lako proći u znaku naših rimenaša potvrđuje i naša druga posada iz nedjeljnih finala, **četverac sa kormilarom Dragičević, Rušev, Bajlo, Marić i korm. Batur.** Jer ono što su zadarski veslači napravili u toj trci teško je tko mogao predvidjeti. Već nakon plasmana u finale svi smo bili zadovoljni njihovim nastupom i dobrim veslanjem, a za finale smo se nadali da možda mogu pobijediti još koju posadu. Međutim, oni su nas borbenim i veslanjem na sve ili ništa sve iznenadili. Krenuli su onako kako jedino i smije krenuti posada koja nema što izgubiti: čvrsto, borbeno, sa željom za nadmetanjem. Jasno, za pobjedu nije dovoljna samo želja, i gledajući sa strane svismo strahovali da su naši momci možda krenuli prejako. Međutim, do 15oo m oni su držali prvo mjesto ! Tada međutim ponestaje snage: poznati finišeri Francuzi i Italijani prelaze naše. To naravno nije bilo neplanirano, ali završiti sa medaljom bilo bi sjajno. Međutim, toga dana sreća nije bila na strani naših momaka: doslovno u zadnjem zaveslaju Čamac Velike Britanije imao je više sreće, zadnji zaveslaj pogodili su točno pred ciljnom crtom i kao u filmu upravo u zadnjem metru prešli

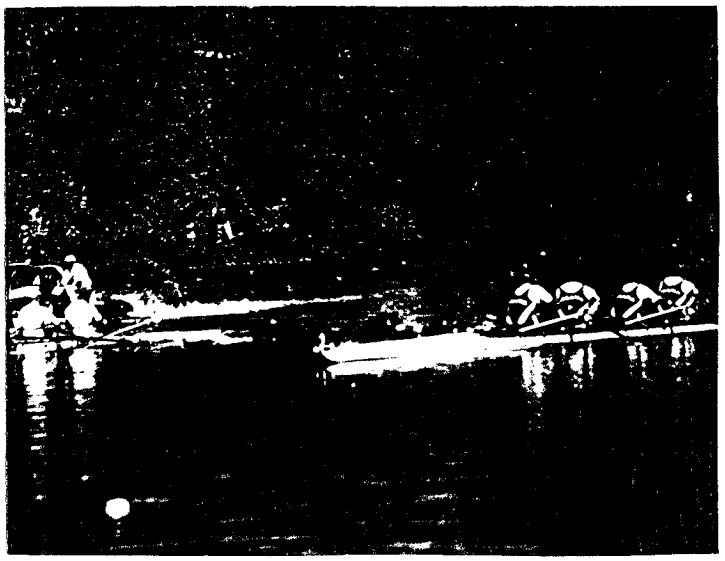

Četverac s kormilarom u četvrtoj dionici finalne trke.

naše ! Takav poraz je jasno neugodan, iako naši nemaju razloga za tugu: teško je vjerovati da bi se opreznijim startom i sporijim prvim dijelom nešto dobili, jer je nadoknaditi zaostatak često gotovo nemoguće protiv tako dobrih posada. Ipak, ova je trka izvrsna škola za sve njih, ali i za trenere. Preporučam svima da pogledaju prolazna vremena ove trke: naši su prošli 1000 m za 3:01 (!?) i imali su ukupno vrijeme 3:11,7 (po 5oo m 1:28, 1:33, 1:35, 1:35), dok su pobjednici Francuzi odveslali upravo školski ravnomjernu trku: po 500 m prolazi su im bili 1:30, 1:34 (na 1000 m 3:04), 1:34, 1:30 (što znači drugih 1000 m opet 3:04, jednako kao prvih !). Posadu koja tako vesla nije lako pobijediti i zato Francuzima čestitke za sjajan raspored snaga tijekom trke. Naši momci sa druge strane mogu žaliti za medaljom, ali teško da im može itko zamjeriti: mislim da sa drugačijom taktikom rezultat ne bi bio drugačiji, jer su oni u tih svojh gotovo idealno prvih 1000 m izvukli iz sebe možda i više nego što su u tom trenutku realno mogli. Umor bi ih i sa 2-3 sekunde slabijim prolazom na 1000 m jednako sustigao na kraju. Trka će im služiti kao pouka, ali i poruka konkurenciji, koji mogu znati da se rada posada koja zna brzo veslati, a kroz koju godinu neće više dozvoliti da ih se nadmaši u zadnjim zaveslajima.

A da naši momci ne budu usamljeni u finalnim trkama, pobrinula se **laka skifistica Mirna Rajle** koja je još jednom zabilježila plasman u eliti svoje discipline. Mirna je imala vrlo dobru sezonu, sa ravnomjernim rezultatima i stalnim rastom forme. I na SP su sve stvari izgledale savršeno posložene: dobra trka u prednatjecanju, zatim odlična u repasažu. Plan je bio u finalu odveslati najbrže, što je realno davalo mogućnosti za plasman oko 4. mjesta i eventualno približavanje medalji. Trovanje hranom dva dana prije finala, došlo je u najgori mogući trenutak i našu Mirnu omelo u mirnoj pripremi za finale. Tako se dogodilo da je Mirna u finalu odveslala slično vrijeme kao u repasažu (što je vrlo dobro), ali u vrlo jakoj konkurenciji nažalost bilo je dovoljno tek za 6. mjesto. Naravno, to nije «tek» šesto mjesto: to je samo potvrda odličnog rada ove naše najbolje veslačice. Mislim da ne treba previše tugovati: i sa svojom najboljom utrkom Mirna bi (po realnim prognozama trenera Ižakovića) bila tek oko 4. mjesta, dakle medalja je ovaj trenutak možda ipak bila nedostižna. Dakle, nadamo se da je sa ovim trovanjem hranom Mirna istrošila svoju dozu nesreće, te da će slijedeći put kad bude stvarno vrijedila za medalju to i ostvariti. Očekujemo da će naći snage, volje i naravno uvjeta za novi ciklus treninga za godine koje dolaze.

Četvrta naša posada bio je u stvari rezervni **dvojac bez Milin /**

Hrvatski osmerac srebrni na « Crvenom jezeru »

Mirna Rajle još jedno među vrhunskim veslačicama.

Lovrić. Oni naravno nisu imali ambicije niti (priznajemo) trenutnih mogućnosti za borbu sa najboljima, jer njihove prave seniorske godine tek dolaze. Ukupni plasman (19 , mjesto od 22 posade) nije dakle bio najvažniji. Bitno je da su provjerili gdje se trenutno nalaze u svjetskom veslanju i koliko ih još rada čeka da bi u slijedećim sezonama mogli parirati najboljim seniorima.

Svjetsko prvenstvo je natjecanjima ponovno oduševilo. Iako moramo reći da organizacija nije bila baš na savršenom nivou: na pr. mjerenje vremena, kod kojih nije bio problem kašnjenje već često i pogrešni ispisi. Isto tako veslači su se žalili da je veća briga bila posvećena gledateljima i uzvanicima nego li natjecateljima koji već godinama u Luzernu imaju iste, dosta skromne uvjete, te nepraktična rješenja za odlaganje čamaca i smještaj prikolica.

Ipak, sve to nije umanjilo draž natjecanja: trke su bile upravo nevjerojatno uzbudljive. Gotovo da niti jedan pobjednik nije do zlata došao sa većom prednošću od sekunde-dvije (izuzetak su neke utrke kod djevojaka), a foto-finiš radio je punom parom. U svakoj trci barem su dvije-tri posade bile u «mrtvoj trci». Bilo je ovo prvenstvo na kojem su neki treneri u postolimpijskoj godini dozvolili i brojne preinake u posadama i eksperimente. Reprezentacije Italije i Australije su tako došle sa gotovo potpuno izmijenjenim posadama u odnosu na OI u Sidneyu. To ih ipak nije spriječilo da i s takvim ekipama uzmu svaka po tri zlata (Australci kod djevojaka, Talijani kod lakih veslača), s tim da su Talijani uz to i zemlja sa najviše ostvarenih plasmana u finale (14). Drugi interesantni potezi bili su vezani uz nastupe pojedinih veslača u dvije discipline. Taj, inače poznati specijalitet rumunjskih veslača i veslačica, dosad su uglavnom koristili tako da bi eventualno uz nastup u osmercu odabrali neku od disciplina prv og dana finala imajući na taj način dan odmora. Ovaj put je nekoliko posada odabralo upravo samoubilački tempo. **Britanci Pinsent i Cracknell,** vrhunski veslači koji su, pogotovo Pinsent, godinama veslali sa Sir Stevenom Redgraveom, i bili, moramo priznati u njegovoj dubokoj sjeni, pokušali

Dvostruki zlatni Britanci Pinsent i Cracknell.

su ono što čak ni Sir Steve u svojoj karijeri nije nikad uspio: osvojiti zlato u 2 + i 2 – na isto prvenstvu ! Redgrave je istini za volju već «dublirao» discupline: npr. Sa OI u Seulu 1988. osvojio je zlato u 2 – i broncu u 2 +, ali čak je i tada program bio takav da su te dvije discišpline bile u dva dana. Pinsent i Cracknell ove godine nisu imali taj luksuz: finale dvojca sa i dvojca bez bile su u programu istog dana u razmaku od dva sata !! I dok su neki sumnjičavo vrtili glavom, većina je smatrala da će oni taj podvig bez problema i ostvariti. Prevarili su se i jedni i drugi: skepticima su ovi nevjerojatno pripremljeni veslači pokazali da je i nemoguće – moguće. Do pobjede u prvoj i u drugoj disciplini došli su jako teško, U dvojcu sa jedva su se odhrvali napadu Talijana (42 stotinke razlika u cilju), dok su u dvojcu bez cijelu trku bili podređeni (na 1000 m tek četvrti), da bi doslovce u posljednjem metru prešli posadu Jugoslavije (2 stotinke). To znači da su do dva zlata došli sa ukupnom razlikom pred srebrnima od 44 stotinke.

Bjeloruskinja Ekaterina Carsten je odabrala još teži zadatak: pokušala je pobijediti u samcu i dvojcu na pariće u razmaku od samo sat vremena ! To je naravno ipak bilo pretjerano očekivati. Na taj način došla je do dvije bronce, ali sam gotovo siguran da bi koncentracijom na samo jednu disciplinu medalja bila druge boje. Iako mnogi veslači na treningu znaju odveslati po dvije trening utrke u tako kratkom razmaku, poznato je da su tada rezultati 5-1o sekundi sporiji od realne mogućnosti.

Tvorac rumunjske pobjede u osmercu bio je njihvo izvanredni štroker, Polijevaju ga vodom tijekom prigodom sviranja himne.

Pokušaj dubliranja nije idealno prošao niti za olimpijske pobjednike u četvercu bez lakih veslača, Francuza. Oni su prvo pojačali laki osmerac i tu došli do zlata, ali su ceh platili u «svojo» disciplini, četvercu, gdje su na cilj došli tek treći.

Ipak svi ovi pothvati su zaista za divljenje, i postavljaju se pitanja o stvarnim granicama ljudskih mogućnosti. Naravno da je slično pitanje postavila i FISA, pooštrivši ove godine doping kontrole. Uveden je npr. I nenajavljeni test prije natjecanja za zabranjenu substancu EPO (poznatu iz afera u atletici i biciklizmu) i srećom pokazalo se da niti jedan uzorak nije bio pozitivan. Nadamo se da će i analiza uzoraka nakon natjecanja biti također «čista».

Ukupno su najviše zlatnih medalja osvojili Nijemci, ali zahvaljujući «kaznenoj ekspediciji» djevojaka iz bivše istočnonjemačke škole veslanja u Postdamu i Berlinu: pobijedile su u samcu, dublu, i četvercu na pariće, tradicionalno njemačkim disciplinama u konkurenciji žena. Muška pak reprezentacija Njemačke se nikako ne može vratiti u sam vrh. Pobijedili su u četvercu skul, iako su dijelom imali sreću što nedohvatljivi četverac Italije iz zadnjih godina nije nastavio sa natjecanjima. Kad u finale ne uđu niti dvojac bez niti samac niti četverac s kormilarom Njemačke, kad je npr. dubl tek šesti, i kad toliko hvaljeni osmerac (Nijemci su u svojim časopisima prognozirali pobjede samca i osmerca) bude tek «treći», vjerujem da Nijemci kao najjača veslačka sila na svijetu ipak nisu potpuno zadovoljni. Malo su zakazale i prekomorske zemlje (USA, Kanada)kao što su nekako nedostajale i jake australske posade kod muških disciplina. Slijedeće godine eksperimenti i «godina odmora» završavaju, jer polako se zahuktava projekt OI u Ateni. Svim reprezentacijama to je glavni cilj. Tada ćemo nadam se vidjeti sve posade u punoj snazi, iako je i ovo prvenstvo pokazalo stalni porast kvalitete veslačkog sporta.

Silvijo Petriško, kormilar osmerca, uoči najvećeg ispita nakon OI u Sydneyu

Kad se zaderem hoću da pucaju vesla

Renata Beluhan
Iz Luzerna

Zagrijavanje je završeno i stigao je najveći trenutak za hrvatski osmerac nakon Olimpijskih igara u Sydneyu. U nedjelju u 16.15 kreće lov za medalje u "kraljevskoj disciplini".

Iako je "napuhavanje očekivanja" tako normalna pojava kod nas, osmerac je svojim rezultatima izborio ulogu favorita i potpuno je jasno kako će sve osim medalje biti veliko razočaranje. Istina, priželjkuje se zlato, ali ako odličje bude i neke druge boje, samo potpuni sportski analfabeti mogli bi staviti nekakav prigovor uz takav rasplet.

A gdje su sada Rusi...

- U svakom slučaju očekujem medalju, kao i svi u osmercu. I meni je negdje u podsvijesti zlato, ali to nikad ne možete najaviti. Osim toga bolje je biti skromniji u najavama, a ne da kažem - idemo po zlato pa da nas svi "popljuju" ako ne uspijemo - kaže kormilar našeg osmerca Silvijo Petriško.

Tri hrvatska finala

Mirna Rajle - subota u 13.45

Četverac "sa" - nedjelja 14.30

Osmerac - nedjelja 16.15

Vijesti s treninga su sjajne, navodno osmerac posljednjih dana ide sve bolje i bolje...

- Ako ćemo u utrci biti dobri kao na treningu, neće biti problema. Imali smo malih padova, što je i normalno, ne možete stalno držati istu razinu forme, ali sad idemo prema gore.

Problema je bilo samo u prvoj utrci na SP-u.

- Uvijek je prva najteža ili kako mi kažemo - moraju se odštopati "dizne" da bismo krenuli kako treba. Ali ta utrka ništa ne znači. Recimo, nas su Rusi tukli, a onda se u repesažu nisu plasirali u A finale.

Ja sam sportski komentator

Kako biste bi opisali svoju ulogu u čamcu?

- Ja sam kao sportski komentator. Kad veslate nemate pomoć trenera, on čak ne smije vikati s obale, pa je moj zadatak paziti na broj zaveslaja, da se ne zalete previše, da čamac ne skače nego klizi cijelo vrijeme i ono najvažnije - moram napaliti ekipu. Nekad mi se nakon utrke ruke tresu kao da sam i ja veslao, ali tada sam zadovoljan jer znam da sam i ja dao sve od sebe.

Izgubite li koji put glas nakon utrke?

- Prije mi se to događalo, ali sad je s mikrofonom lakše. Ali, ovi veslači baš vole kad malo stišam mikrofon pa više čuju moje "vrištanje". No nije bitno ako glas strada, kad se osvoji medalja iste sekunde se glas vrati.

Silvijo pokušava dočarati kako je to kad se na stazi razgalami 6 kormilara...

- Čisti lavež. Ja sam obično relativno tih u prvih 1.000 metara jer idu dobro i bez mog urlikanja, ali zato to nadoknadim u drugom dijelu staze. Potpuno se ufuram u utrku, tu i tamo prozovem nekoga poimence što je dodatni impuls za cijelu posadu, a najjače je kad im se zaderem "hoću da pucaju vesla"...

"Kormilario sam i mnogim drugim posadama, gledao većinu naših ekipa u drugim sportovima, ali čini mi se da je ovo jedina hrvatska ekipa koja i kad gubi ide do kraja, ne popušta ni milimetar"

U finalu nema bezopasnih

Kormilar će otkriti zašto je ovaj osmerac tako poseban...

- Kormilario sam i mnogim drugim posadama, gledao većinu naših ekipa u drugim sportovima, ali čini mi se da je ovo jedina hrvatska ekipa koja i kad gubi ide do kraja, ne popušta ni milimetar. I u situacijama kad znamo da ne možemo pobijediti nikad se ne predajemo do posljednjeg zaveslaja, uvijek se izvuče maksimum, nema niti mrvice kalkuliranja.

Najopasniji su Nijemci

Koji osmerac smatrate najjačim suparnikom?

- Nijemce. Mladi su, ali iznimno jaki. U Münchenu na posljednjoj regati Svjetskog kupa zalijepili su se za nas i nisu nas puštali do kraja. Ali bez brige, mi sve smatramo opasnima i nikoga nećemo podcijeniti. Bit će to tijesna utrka, a razlike između čamaca bit će vjerojatno u dvije sekunde. Nadam se s nama u glavnim ulogama...

Svi čestitaju, svi tapšu,svi su ponosni na osmerac a...

● Volio bih da osmerac ostane na okupu, da nastavi put kojim je krenuo, ali bez sponzora i boljih uvjeta, bit će teško - tvrdi Igor Čulin, direktor reprezentacije

ZAGREB - Trube i zastave na veslima, deseci navijača i članova obitelji... Poznate kulise u zagrebačkoj zračnoj luci svaki put kad dolaze veslači, oni, jednostavno, uvijek nešto donesu. U ponedjeljak su iz Luzerna donijeli najvrednije odličje, svjetsko srebro u osmercu najveće je dostignuće tog sporta u Hrvatskoj.

- Pokazali ste da sidnejska bronca nije bila slučajnost, a i dokazali da hrvatsko veslanje nije samo osmerac. I zadarski četverac s kormilarom i Mirna Rajle, a ne treba zaboraviti i juniorsko zlato (Kušurin i Niseteo u dvojcu, nap. a.), zajedno s njim promovirali su veslanje u jedan od najuspješnijih hrvatskih sportova - pozdravio je veslače predsjednik HOO-a Zdravko Hebel u prepunom VIP-salonu Plesa.

Time je jedna borba završena, a počinje druga, za veslače mnogo teža i mukotrpnija. Naime, osmerac je opet uspio prekršiti sve sportske zakone, do vrhunca stići uz mizerne uvjete, praktički bez ijednog sponzora.

- Ne znam hoće li tako moći u budućnosti, neki se veslači nalaze na životnoj prekretnici i teško će ih biti ponovo okupiti. Volio bih da osmerac ostane, da nastavi put kojim je krenuo, ali bez sponzora i boljih uvjeta, bit će teško - izrazio je bojazan direktor reprezentacije Igor Čulin, na kojega se nadovezao Tomislav Smoljanović:

- Gotovo je nevjerojatno da za prepoznatljiv hrvatski proizvod nema zanimanja, ali vjerujem da će srebro pomaknuti i tu barijeru.

Dakle, od prvoga dana počinje borba za osmerac. Čamcu koji je postao jedan od simbola hrvatskoga sporta, a takvih je danas malo, prijeti prekid kontinuiteta ili čak gašenje. To bi za hrvatsko veslanje, ali i za promidžbu zemlje, značilo korak unatrag, jer niti jedna veslačka medalja ne može se mjeriti s onom u osmercu.

- Volio bih da ostanemo na okupu, barem dok ne osvojimo zlato, a to bi stvarno bio vrhunac. No, za to će svi morati zapeti, od Saveza do nas veslača, i pokušati pronaći sponzore koji bi taj projekt financirali - kaže najiskusniji član posade Krešimir Čuljak.

T. Ničota

Pokrivalo za glavu umjesto krova nad glavom

ZAGREB - Prijam za članove osmerca iz Zagreba i dužnosnike HVS-a kod gradonačelnika Milana Bandića ponovno je aktualizirao pitanje gradskog stana za Tomislava Smoljanovića koji je nakon Sydneyja 'zaboravljen' prilikom uručivanja ključeva Silviju Petrišku, Igoru Franceticu i Krešimiru Čuljku. Umjesto ključeva, Smoljanoviću su ostala obećanja gradskih dužnosnika (Čorak, Bandić, Stošić-Miočić...) koja s njegovim novim velikim sportskim uspjehom dobivaju na snazi. Poglavito kad se u središnjem dnevniku HTV-a, samo nekoliko sati nakon gradonačelnikova prijama veslača, stanovima iz fonda Grada Zagreba dodijeli zavidna minutaža.

Podsjetimo, apsolvent medicine Tomislav Smoljanović, po rođenju je Splićanin, a prije nekoliko godina iz matičnog VK Gusar prešao je u zagrebački VK Mladost, kako bi uskladio trening i studij. Nakon bronce u Sydneyju, skupa s članovima osmerca iz zagrebačkih klubova, izabran je za gradsku momčad godine, ali je 'zaobiđen' pri dodjeli stanova. Medutim, gradske dužnosnike treba upozoriti i na slučaj Olivera Martinova, koji je kao mladostaš osvojio broncu na SP-u u dvojcu 'bez' sa Saragom '99., a sada i svjetsko srebro u posadi osmerca.

Mjerila su jasna, riječ je o veslačima zagrebačkih klubova s ostvarenim vrhunskim rezultatima u reprezentaciji nekoliko godina zaredom. Gradonačelnik Bandić dodijelio im je prigodne kape na prijamu u ponedjeljak i baš to je prilika upozoriti kako su neki zavrijedili krov nad glavom, a ne samo pokrivalo za glavu. Jer osmerac je dokazana sportska vrijednost, a zagrebačka polovica posade zasigurno će donijeti još kolajni u metropolu.

V. K.

ZAGREB - Nakon što je najbolji hrvatski sportski proizvod u 2000. osvajanjem srebra na SP-u u Luzernu dokazao da mu ni ove godine nije istekao uporabni rok, nekoliko članova posade već je u prvim izjavama poslije utrke 'odapelo strelice' prema potencijalnim sponzorima da se uključe u projekt hrvatskog osmerca.

Olimpijska bronca iz Sydneyja pridonijela je da svaki izlazak hrvatskih veslača na međunarodne vode izaziva ogromnu pozornost, što se u krajnjem ishodu redovito pokazuje opravdanim. Mali, ali iznimno kvalitetni pogon iz, gledamo li veslačke preduvjete, samo vodom bogate države, ove je godine i u juniorskoj konkurenciji ostvario sjajan rezultat - zlato dvojca Kušurin-Niseteo na SP-u u Duisburgu. Seniori su donijeli svjetsko srebro, a uz malo sreće i bolju koordinaciju unutar Saveza možda se moglo do još ponekog odličja. No, unatoč svemu tome, na čamcima hrvatskih posada može se uočiti samo naziv proizvođača čamca, a ne i reklama gospodarskog proizvoda koji pokroviteljski sudjeluje u uspjesima. Zanimljivo je da se uoči SP-a u Luzernu za vrijednosno mali sponzorski ugovor s HVS-om zainteresirala jedan hrvatska tvrtka, ali se 'ohladila' kad osmerac prvog natjecateljskog dana nije izborio izravan nastup u finalu. Nepovjerenje i strah da se ne dobije 'mačak u vreći' za današnje vrijeme je razumljiv, ali se u slučaju osmerca s fenomenalnim uspjesima tijekom sezone ipak čini puhanjem na hladno, ili strahom od 'vrućeg sladoleda'.

Glavnina svjetske konkurencije upravo u kraljevskoj disciplini ima riješeno pokroviteljstvo. Dok iza rumunjskog osmerca stoji državni budžet kao u razdoblju socijalističkog tretmana sporta, kod Nijemaca se čeka na red. Do prošle godine iza sebe su imali Deutsche Telekom, premda nisu izborili nastup na OI u Sydneyju, potom "Nimm 2"... Britanci su priča za sebe. Dvojac 'sa' i 'bez' Pinsent-Cracknell (vlasnici olimpijskog zlata iz 'Redgraveova četverca') ubrao je vrhnje sponzorskim ugovorom od 1,400.000 funti, a ulaganje su već djelomično opravdali dvostrukim zlatom u Luzernu. Posebno atraktivni bili su Nizozemci 1996. sa sponzorskim natpisom Heineken. Istina, bili su poželjnije društvo veslačkom svijetu izvan vode, nego na vodi. Primjera je mnogo i svi pokazuju 'pozitivna gibanja', čini se da je u našem slučaju veliki zastoj.

Hrvatski veslački savez mora poduzeti mjere kojima će iznaći pokriće svom najboljem izvoznom proizvodu. Pritom mora uzeti u obzir da klubovi investiraju u veslače i trenere, a samo je reprezentacija nositelj međunarodnih aktivnosti. Možebitni generalni sponzor osmerca ili hrvatskog veslanja ne bi smio ugroziti pokroviteljske ugovore koje su veslači sklopili klupskim angažmanom (Martinov i Smoljanović s Autocommerceom, Čuljak s Auto-kućom Dojkić...). Rezultatska podloga je čvrsta, uspješna budućnost sasvim izvjesna, na redu su HVS i gospodarski subjekti. *V. Knežević*

O NJIMA SE NAJVIŠE GOVORI

Ovogodišnji uspjesi hrvatske veslačke vrste na međunarodnoj sceni nije prošlo nezapaženo. Dapače, mladi veslački sportski komentatori koji su se pojavili tek pred godinu dana (Tomo Ničota/Večernji list, Renata Beluhan/Sprotske novosti i Vinko Knežević/Jutarnji list) stalno su «hranili» svoje domicilne novine s izvješćima o uspjesima ili neuspjesima veslača. I moramo priznati da pažljivim pregledom dnevnih novina (Slobodna Dalmacija,Večernji List,Jutarnji list, Sportske novine Glas Slavonije osim Novi list) broj tekstova se više nego dvostruko povećao. Jasno kad bi ubacili još stvarne i izmišljene afere, možda bi se o veslanju pisalo još i više. I tako novinari posvećuju najviše pisanja o veslačima ili našoj jedinoj veslačici Mirni Rajle a o trenerima samo usput ili slučajno.

Kako uspješne posade nema ako nije i dobar trener onda je potrebno spomenuti i njih, jer ovogodišnji uspjesi satkani su i od njihovih napora, stotine provedenih sati na biciklu, u čamcu, u kalkulacijama, stvaranju kratkročnog ili dugoročnog programa treninga, nastupa. Oni su bili uvijek u sjeni događaja a gledateljstvo ih je jedva primjećivalo, gledajući samo u pobjednike. A tko su ovogodišnji naši najbolji treneri ? Prema razgovoru s više veslačkih djelatnika iskristalizirali su se slijedeći:

Nikola Bralić,

rođen je u Prisoju, općina Sinj ili kako sam «Brale» voli reći, da je iz Dicma. Kao mladić krenuo je u gimnaziju u Splitu i već 1969. počeo je trenirati u VK Gusara. Međutim već 1971. nalazi se u Zagrebu studirajući na današnjem Kineziološkom fakultetu a također vesla u VK Trešnjevci. Trenersku karijeru počinje 1973 u VK Trešnjevci. Uskoro godinu dana kasnije nalazi se u AVK Mladost i od tog vremena do dana današnjeg trenira generacije mladostaša do današnjeg dana. U međuvremenu uspio je završiti fakultet a također i odradio vojne obveze. I tako od 1977. stalni je profesionalac trener ili glavni trener Mladost. Njegov uspjeh bio je postupan ostvarujući prvo značajnije juniorske a zatim seniorske rezultate s svojim veslačima. Posebno je bio uspješan u posljednjih desetak godina a najznačajniji uspjesi bili su:

Olimpijske igre: 2000. Sidney 8.mj. u 2 - SMA
1996. Atlanta 6.mj. u 2 - SMA
1992. Barcelona 7.mj. u 4 + SMA
Svjetska senio- 2001. Luzern 2.mj. u 8 + SMA
rska prvenstva: 1999. SntKathrine 3.mj. u 2 - SMA
1998. Koeln 8.mj. u 2 - SMA
1995. Tampere 9.mj. u 4 - SMA
5.mj. u 2 - SMA
1994. Indianapolis 5. mj. u 2 - SMA
1993. Roudnice Polufinale u 4 –SMA
Plasman u Svjetskom kupu: 2oo1. 2. mj. u 8 + SMA
1999. 2.mj. u 2 - SMA
1998. 3.mj. u 2 – SMA

Osim ovih najznačajnih uspjeha Nikola Bralić vodio je niz posada na jednu od najprestižnijih svjetskih regata u Luzern Postigavšo odlične rezultate. Tu se moraju i spomenuti u Henleyu(tri puta), gdje je s svojim posadama 4 –(1995.) i 8+(2001.) osvojio prvo mjesto a s 2 – (1998.) osvojio 2.mjesto. Jasno bez njega nisu mogle proći ni Mediteranske igre, te sada u Tunisu nastupit će s svojim posadama treći puta(ranije Francuska i Italija).

Krešimir Petrović – Kempes,

Jedan je od najmađih naših trenera. Rođen u Stuttgartu, Njemačkoj u stvari je Zagrebčan. Iz sportske obitelji je a manje upućenima kažimo da je njegov otac Alojz nastupio u konju s hvataljkama na olimpijskim igrama u Tokiju 1964. Kako je došao u veslanju ? Jednostavno. Doveo ga je njegov stariji brat Hrvoje kao trinaest godišnjaka. Brat mu je istovremeno bio i trener a zatim ga je trenirao Dragutin Milinković. Kao aktivni veslač nije imao veće uspjehe ali zavolio je trenerski poziv. Završivši gimnaziju nastavlja studirati današnji Kineziološki fakultet i još treba položiti 4 ispita da postane i profesor.

Trenerskim pozivom počeo se baviti 1992. godine i tako do danas. Njegovo okruženje bilo a je škola veslanja, kadeti i mladi juniori. Vrlo sposoban i uporan i zato ga veslači posebno vole. Prati ih u stopu, pomaže a posebno se zanima za veslačku tehniku. I tako polako dolazi na vidjelo, da oni koji žele uspjeti u veslanju trebaju se samo prilagoditi njegovim uputama i slušati ga. Uspjeh je neminovan.

Uz Kellera, braću Rašić,Ivkovića,Brkičića,Mikulića prvi veći uspjeh je odlazak njegovih veslača Glada i Vukojičića u četvercu skul s Osiječanima na SJP u Ottensheim(1998.). Međutim uspjeh je bio skroman 5.mj. u finalu C. U međuvremenu pojavio se mladi Ante Kušurin koji je upozoravao na svoje velike mogućnosti. To je posebno došlo do izražaja 2ooo. godine kada je Petrović stvorio odličan dubl Mario Vekić i Ante Kušurin, koji je na SJP-u Zagrebu osvojili srebrnu medalju. Godinu kasnije odnosno ove godine Krešo Petrović stvara novi dubl Franc Niseteo i Ante Kušurin, koji osvaja zlatnu medalju u Duisburgu na svjetskom prvenstvu. Dakle srebrna iz Zagreba nije bila slučajnost nego pravilo, koje je samo potvrđeno. Time je Krešimir Petrović postao sigurno najuspješniji juniorski trener.

TRAGIČNI JUNACI OVOGODIŠNJEG SP-a

Četverac «sa» zadarskog Jadrana najugodnije je iznenadio na SP-u u Luzernu

Medalja koja bi bila «na dar» Zadru

Na ovogodišnjem svjetskom seniorskom prvenstvu u Luzernu nastupilo je četiri naše posade. Jedna od njih bila je posada četverca s kormilarom Hrvoje Marić. Danijel Bajlo,Marko Ruš-Ev, Marko Dragičević i kormilar Jurica Batur. Nitko nije previše računao na njih i vjerovao da bi mogli postići značjaniji rezultat ali svi se slažu da su zaslužili otići na svjetsko prvenstvo. Nakon godinu dana pauze zbog bolesti vratio se i njihov trener Romano Bajlo i posada se našla u punom pogonu. Svi podaci govorili su da ju to snažna i odlična posada ali još uvijek s nedovoljno iskustva. I ruku na srce svi smo prognozirali njihov završetak u finalu B , dok o finalu A nitko nije ni rzmišljao.

Međutim zadarski dečki su iznenadili sve. Osim što su pomrsili prognoze domaćih prognozera u Hrvatskoj, poremetili su planove i mnogim svjetskim posadama. Nitko nije računao da bi se u borbu za medalju moglanaći i Hrvatska. Jer do sada smo imali na svjetskim prvenstvima barem jednu a sada već dvije posade ne za finale nego za medalje. I kada su dečki izborili A finale, postavilo se pitanje što će se tamo dogoditi. Dan, dva ranije razgovarao sam s trenerom Bajlom. Tvrdio mi je da ove godine konkurencija u četvercu bez slabija je nego u četvercu sa. Osim toga žalio mi se na zakašnjeli dolazak četverca sa iz Zagreba, te da je tek u Luzernu «sjeo» u njega. Slušajući ga, morao sam vagati svaku riječ i procjeniti je, je li je objektivna ili ne. Je li je to već pripremljena priča za slučaj neuspjeha te traženje objektivnih razloga. U subotu ujutro prigodom doručka ostao sam iznenađen Romanom Bajlom. Očekivao sam njegovo namršteno lice, teške olovne riječi a ono obratno. Veseo kao dječačić, razgovorljiv, nasmiješen. Izgledalo je kao da za nekoliko sati nema ništa posebnog a ne trk života. S takvim ugođajem otišao sam na novinarsku tribinu željno isčekujući početak trke četverca s kormilarom.

I trka je konačno krenula Start je bio uspješan a Rumunji i mi smo izletili kao metak iz puške.Nakon 5oo metara Rumunji imaju minimalnu prednost. U drugoj dionici naši su nastavili snažno i uporno. Rumunji zaostaju iza nas ali i drugi su također pola i više čamca iza nas. Kakva je to taktika ? Na sve ili ništa ! Od kuda im toliko snage ? Hoće im se to osvetiti kasnije ? U trećoj dionici opasno se približavaju Talijani, Rumunji su jo treći a i Francuzi pojačavaju tempo. Sve će se završiti u završnici. Negdje na 18oo metara prelaze nas Francuzi, Talijani. Počinje mrtva trka s Englezima. Gledam Dragičevića. Pokušaj da izvuče nešto. Svi se ogledavaju, gdje su Englezi. Što se ogledavaju. Zabij glavu u čamac i vuci. Da lako je meni to pričati sa tribina, promrmljam u sebi. Dva čamca stižu u cilj.Stanka, šutnja. Pregledava se foto-fiiniš. Službeni rezultati se pojavljuju na ekranu. Hrvatska je izgubila za 12 stotinki. Englezima je to već treća medalja koju su «uhvatili» u foto-finišu. A zašto nije bilo obratno? Zašto se nama nije nasmiješila sreća?. Jer kasnije Romano Bajlo izjavio je jednu veliku istinu. Bila mu je to 12 izgubljena medalja na velikim natjecanjima u foto-finišu. Sa svjetskih prvenstava Romano Bajlo svojem Zadru kao trener nikada nije donio medalju a iz njegovih ruku proizašli su i Branimir Vujević i Oliver Martinov. Proizveo je i olimpijce:Marka Perinovića,Danijela Bajla i već dvoje gore spomenutih.

1. Francuska	1.30.23	4	3.04.00	4	4.38.00	4	6.08.25	1
2. Italija	1.29.06	3	3.o2.26	2	4.37.36	2	6.09.71	2
3. V.Britanija	1.31.71	6	3.04.60	5	4.39.59	5	6.11.62	3
4. **Hrvatska**	**1.28.80**	**2**	**3.01.22**	**1**	**4.36.67**	**1**	**6.11.79**	**4**
5. Rumunjska	1.28.58	1	3.02.58	3	4.38.08	3	6.13.36	5
6. U S A	1.30.62	5	3.05.12	6	4.41.16	6	6.16.33	6

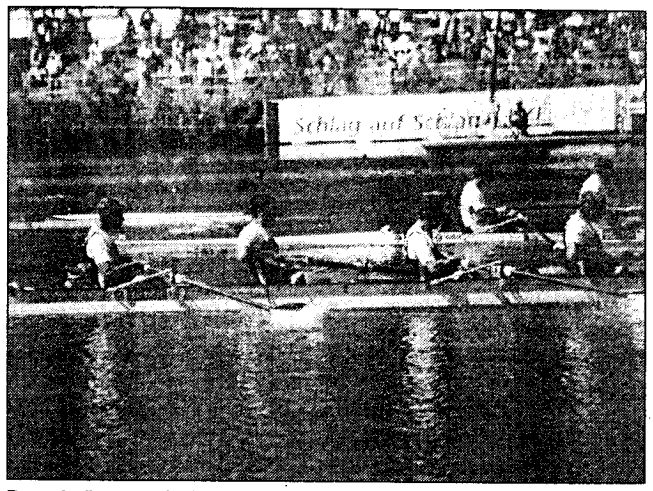

Posada četverca 'sa' na ulasku u cilj finalne utrke u Luzernu

Posada zadarskog četverca 'sa': Marić, Bajlo, Rušev, Dragičević i kormilar Batur novi je adut hrvatskog veslanja za budućnost...

ZAGREB - **Nemoj nikad računati na uspjeh u velikoj utrci na temelju foto-finiša jer ti je otac dokazani pegula u tome - bile su utješne riječi trenera Romana Bajla razočaranom i uplakanom sinu Danijelu koji je veslajući u četvercu s Maričem, Dragičevićem, Ruševim i kormilarom Baturom u A finalu SP-a u Luzernu ostao bez odličja za 17 stotinki sekunde.**

Osim priznatog 'pegulizma', usljed čak 12 trenerskih gubitaka utrke u samoj završnici, Romano Bajlo je bio zadovoljan učinkom mlade zadarske posade u debitantskom nastupu na jednom velikom natjecanju, ili kako je sam sročio izraz: "nesretno zadovoljan". Stručni autor velikog uzleta zadarskog veslanja posljednjih godina ostavio je optimizam za budućnost, jer je zadarska posada četverca 'sa' dovoljno mlada da dobije još prilika iznenaditi svjetsku konkurenciju. Iz Luzerna Bajlovi izabranici nisu donijeli svom gradu medalju "na dar", ali su premašili sva očekivanja. Najbolje je to oslikano u izjavi Marka Dragičevića:

- To je nevjerojatno. Cilj nam je bio nastup u A finalu, a mogli smo osvojiti i zlatno odličje. Sad je teško uskladiti: želje, mogućnosti - i stvarnost...

Uoči finalne utrke četveraca, kormilar četverca Jurica Batur primio je upute iskusnijeg kolege iz osmerca - Silvija Petriška.

- Ne želim uzimati neke zasluge za njihovu gotovo savršenu utrku, u kojoj su samo čudom i djelomično neiskustvom ostali bez odličja, ali sugerirao sam Jurici neke bitne stvari koje je i poslušao. Oni su velika perspektiva, cijelu utrku su držali posade svjetskih velesila u strahu da će ostati bez odličja - rekao je Petriško.

Za utjehu i novu 'injekciju' optimizma Zadranima može poslužiti činjenica da su imali najviše reprezentativaca u hrvatskoj ekspediciji na SP-u, a svjetska medalja stigla je u grad sv. Donata preko Branimira Vujevića (ali i mladostaša, stasalog u Zaŭru Olivera Martinova) u posadi hrvatskog osmerca. Bit će ih još, nastavi li i četverac veslati dalje... *Vinko Knežević*

JOŠ PONEŠTO IZ LUZERNA

Do srebra nije lako stići

Mnogi su mislili da da je uspjeh siguran, jer samo treba «proveslati» stazom malo snažnije i jače. Osim toga, to je godina poslije Sidneya. Mijenjaju se posade, pojavlju se neki «novi klinci» i baš nekog briga za Svjetsko prvenstvo, tko će biti prvi, drugi ili treći. Ali ne bi baš tako. I ove medalje protkane su velikim trudom i naporima. Činjenica je da su Ameri stigli s novom posadom a isto tako i Australci.. Kod britanaca ostalo je samo četiri veslača iz Sidneya. Nijemci su također napravili carski rez i ubacili «mlade lavove». Njihov trener bio je posebno zadovoljan, rekavši da ti mladi momci (u prosjeku 1,98 cm visoki, 93 kg teški i 21 godinu stari(?)),mogu već sada učiniti čuda. I zato nije bilo slučajno upozorenje «starig» lisca kormilara Silvia Petriška koji je izjavio da se najviše boji Nijemaca u finalnoj trci. I kako je završilo ovogodišnje svjetsko, tek od naredne vidjet će se što tko ima za Atenu. Kraljevskim osmercima ove godine udareni su temelji za budućnost, za Atenu. Zato ako i mi smatramo krenuti u tu utrku potrebno je mnogo pameti i strpljenja. **I do ovog srebra nije bilo lako stići.**

Eliminacije : 20.8.

1. Rumunjsaka	1.22.51	4	2.47.07	2	4.12.26	2	5.35.61	1
2. Rusija	1.19.94	1	2.44.95	1	4.11.10	1	5.37.24	2
3. **Hrvatska**	**1.23.95**	**5**	**2.48.94**	**4**	**4.13.67**	**3**	**5.39.05**	**3**
4. Australija	1.21.68	2	2.49.49	5	4.14.95	4	5.40.25	4
5. Egipat	1.25.20	6	2.48.29	3	4.15.69	5	5.44.04	5
6. Nizozemska	1.21.97	3	2.50.70	6	4.17.16	6	5.44.97	6
Repasaž : 22.8.								
1. **Hrvatska**	**1.20.36**	**1**	**2.45.03**	**1**	**4.09.54**	**1**	**5.32.86**	**1**
2. U S A	1.22.20	3	2.45.62	2	4.10.48	2	5.33.87	2
3. Australija	1.23.57	4	2.47.46	3	4.12.59	3	5.35.10	3
4. Poljska	1.23.97	5	2.50.44	5	4.16.87	5	5.42.17	4
5. Italija	1.21.86	2	2.47.90	4	4.16.55	4	5.45.87	5
FINALE A : 26. 8.								
1. Rumunjska	1.20.20	2	2.43.23	1	4.06.35	1	5.27.48	1
2. **Hrvatska**	**1.19.75**	**1**	**2.43.51**	**2**	**4.07.42**	**2**	**5.28.47**	**2**
3. Njemačka	1.20.33	3	2.44.35	3	4.09.02	4	5.29.41	3
4. U S A	1.21.37	6	2.44.76	4	4.08.72	3	5.30.76	4
5. V.Britanija	1.20.63	4	2.44.97	5	4.10.20	5	5.31.88	5
6. Kanada	1.21.20	5	2.45.71	6	4.11.20	6	5.33.85	6

Najveće iznenađenje Zadrani

Iz «zadarske» škole pod patronatom Romana Bajla uvijek su izlazili u posljednjih desetak godina odlični veslači seniori. To smo već jedmo naznačili. Međutim postavimo pitanje obratno. A što bi bilo da toga nije bilo ? Koliko bi bila okrnjena hrvatska reprezentativna vrsta ? Bolje da o tome ne razmišljamo. To samo govori podatak, koliko je potrebno truda , vremena i napora stvoriti čvrstu jezgru iz koje «ispadaju» vrhunski, manje vrhunski veslači itd. Jer u nogometu ili košarci zabiješ taj «pišljivi» gol ili koš nekom nogom ili rukom i preko noći postaneš mega zvijezda a da niti sam neznaš zašto. U tom prokletom veslanju je drugačije. Trebaš godine da postigneš nešto što se zove rezultat i zbog čega ti se trebaju svi klanjati. A iz Zadra kao na tekućoj vrpci izlaze stalno novi i novi perspektivni veslači. Da je barem tako u drugim klubovima. Počelo je s Markom Perinovićem i evo sada barem privremeni kraj je s Hrvojem Marićem. I tako Uz Danijela Bajla,Marka Ruševa,Maraka Dragičevića našao se još «zeleni» Marić. I učinili su čudo il je li to uopće bilo čudo ? Možda za neke ali za mnoge ne. Svi smo željeli da se ta posada nađe u finalu, jer smo znali kakav «peh» prati Bajlove momke. Treba samo još jedna stepenica i onda se pokliznu. To je nekako postalo poslovično. Zašto ? I zato smo bili sretni što su se probili u finale. O a finalu sve je poznato. Trebalo im je samo malo i sve bi bilo OK. Niz prepreka stoji dok se «uhvati» to jedno odličje, odličje kojeg svatko cijeni bez obzira je li znatno ili brončano. A kako su došli do finala u jednoj od najjačih ovogodišnjih disciplina vidjet ćemo u narednom pregledu.

ELIMINACIJE : 20.8.

1. U S A	1.31.80	2	3.o5.29	2	4.40.78	2	6.13.44	1
2. Rumunjska	1.30.07	1	3.04.60	1	4.40.32	1	6.14.10	2
3. V.Britanija	1.32.07	3	3.06.40	3	4.42.05	3	6.19.82	3
4. **Hrvatska**	**1.32.35**	**4**	**3.07.23**	**4**	**4.43.26**	**4**	**6.22.54**	**4**
5. Brazilija	1.32.50	5	3.12.00	5	4.52.15	5	6.31.18	5
REPASAŽ : 22..8								
1. Rumunjska	1.28.01	2	3.o1.89	2	4.36.41	1	6.11.26	1
2. **Hrvatska**	**1.27.27**	**1**	**3.00.87**	**1**	**4.37.47**	**2**	**6.13.71**	**2**
3. Slovenija	1.30.40	3	3.06.02	3	4.42.02	3	6.16.05	3

Upozorenje za u buduće

Pripreme naše seniorske reprezentativne vrste počeo je od Peruče odnosno Sinja a nastavio se preko Bleda i konačno posljednji sitni «glanc» završio je u Luzernu. Svi su se složili da je smještaj a posebno hrana u Sinju bila izvanredna. Poneki su gundali, da ima previše svadbi i da veslači ne mogu spavati. Ali, gdje nema hotel a da nema problema. Vijesti sa Bleda također su bile umirujuće. Izvanredno je. Pobjegli smo iz pakla (u to vrijeme nastale su «dolje» u Dalmaciji i Sinju vrućine) a ovdje u Alpama možeš barem disati. U meduvremenu počele su priče s četvercom sa i eskalirale s posljednjim danom Svjetskog(izjava Igora Čulina na televiziji !) i nastavile se povlačiti po novinama.

Iz Luzerna je procurila vijest da su namveslači gladni i da moraju se hraniti dodatnom hranom. I stvarno to je bilo točno. Već prvi dan dolaska u Luzern vidjeli smo ih kako nose borše hrane i jedu dodatno uz ostale službene obroke. Provjerili smo i hranu koju jedu na stazi. Hrana je dobra ali za vrhunske veslače nije. Jer iako kalorična tijelo je brzo troši. Osim toga takva hrana nije po našem ukusu. Medutim ipak moramo upozoriti na smještaj. Iako je bio u centru Luzerna, asmještaj je bio više nego skroman. Veslači su spavali po četvero u sobi a svaki kat imao je jedan WC i jednu kupaonu ! Ako vrhunski hrvatski sportaši veslači u odnosu na ostale sportove nogometaše, vaterpoliste, rukometaše ne mogu imati bolji smještaj, onda neka vodstvo HVS-a ultmativno inzistira kod HOO-a na boljim uvjetima. Od predsjednika Mesića, Račana, Hebela i ostalih po rangiranju vole čestitati i hvaliti se na svjetskim hrvatskim uspjesima a zaboravljaju da neke temeljne uvjete za uspjehe treba učiniti.

Nadamo se, da ovu kritiku će ipak netko pročitati i prihvatiti. Ako na to nitko ne reagira onda se nemojmo čuditi da zbog ovakvih «sitnica» neće se postići vrhunski rezultati. Jedan veslački djelatnik upozorio me da se o tome ne piše. A zašto da ne. Neka se zna kako se došlo do SVJETSKO SREBRA A S KOJIMSE SVI TAKO PONOSIMO.

ZABORAVLJENI PIN

Najveći dio hrvatske juniorske reprezentacije za Duisburg na svjetskoj juniorsko prvenstvo letio je avionom.Svi su se sakupili u Zagrebu te zatim za Duesselodorf.Razumljivo letili su i treneri pojedinih posada. među trenerima bio je Nikica Blažević, trener Krke i posade dvojca bez za juniorke. Međutim nitko nije znao da se Nikci Blažević boji aviona kao vrag od tamjana. Pješice ne može, vlakom ne može, autom ne može i tako protiv svoje volje morao je letiti. Ulazivši u avion svi putnici su upozoreni da isključe mobitele te je tako isključio i trener Blažević.I kad su se našli nad Duesseldorfom iznad čijeg neba su malo dulje letili dok ne prizemlje upita u strashu trener Blažević, da zašto tako du go lete ?

- Prelagani smo Nikica i zato se ne možemo tako brzo spustiti- odgovri mu neko.

I konačno su se spustili a Nikica odahnuo. Čim izadoše iz aviona Nikica brže bolje želi se javiti supruzi da je sretno stigao i izvukao «živu» glavu. Kad mobitel šuti kao riba.

- Aha, moram prvo uključiti PIN. Pet..pet, zatim pet, ne pet nego osam.. i tako pogreši dva puta. Ako pogreši još jednom mobitel će biti definitivno zablokiran do Hrvatske. Kako se javiti supruzi ?

I sve je riješio Jole krasić, nazvavši suprugu Nikice Blaževića koja je javila od Nikice PIN. I stvarno Nikica je ukucao brojeve PIN-a, mobitel se deblokirao i javio se supruzi, javivši da je sretno stigao i spustio na zemlju. Jasno, to nije prošlo bez zezanja od strane drugih.

- - Lako na moru, tamo znaš plivat, ali ovdje treba znat litit. Nisam ja tica pa da letim – odvrati im Nikica.

Dakle ako ćete letiti s Nikicom Blaževićem drugi puta i sretno prizemljite na aerodrom zapamtite broj PIN-a, 5600 od mobitela Nikice. A ako od muke i od straha zaboravite broj PINA u svoju športsku boršu stavite ovaj broj «Veslanja».

I ČEMU SE IMAMO ČUDITI !!!

Trenirke za juniorsku reprezentaciju Hrvatske izradili su nam Slovenci budući da su jeftiniji od naših majstora tekstila. Među inim izradili su nam i znakovlje pripadnosti, gdje se treba nalaziti naznaka HVS,sofisticirani grb, i zastava. Taj platneni znak treba se staviti na trebnirku i tada će svi znati kuome i kuda spadate. Znakovlje je isporučeno par dana prije odlaska u Duisburg a ustanovljeno je da su Slovenci na platneni znak stavili zastavu Jugoslavije a ne Hrvatske. Jasno morali su biti izrađeni novi znakovi. **I što se mi onda čudimo, kada netko iz Europe nema pojma gdje se nalazi Hrvatska, kada ti prvi susjed nezna kao ti izgleda tvoja nacionalna zastava !**

ZAGREB SPONZORIRAO DVOJAC BEZ

Grad Zagreb sponzorirao je nabavku novog dvojca bez kormilara prijeko potrebnog zagrebačkim vrhunskim veslačima. Koliko smo upoznati čamac je pred neki dan zaplovio a prvi njegovi korisnici bili su Ninoslav Saraga i Igor Francetić, ovogodišnji rekovalescenti. Spnozorstvo su potpisali Josip Čorak u ime grada Zagreba a Branimir Bašić u ime Zagrebačkog veslačkog saveza.

Josip Čorak i Branimir Bašić prigodom potpisivanja ugovora.

TESTOVI ! TKO IH JE SAMO IZMISLIO ?

Naš poznati veslački stručnjak prof. Mladen Marinović ukao međunarodni sudac imai je obveze na Svjetskom juniorskom prvenstvu u Duisburgu. Iskoristivši prisutnost cijele juniorske reprezentacije izvršio je psihotestiranje svih veslača i veslačica. Mladići i djevojke odgovarali su na sijaset pitanja i to je trajalo ncijelu jednu večer. Neki treneri su se podsmijevali tim testovima međutim vršeći obradu u slobodno vrijeme za vrijeme prvenstva došlo se do «začuđujućih» rezultata. Testovi su bez pogreške ukazivali na dobre i loše veslače i veslačice !!!

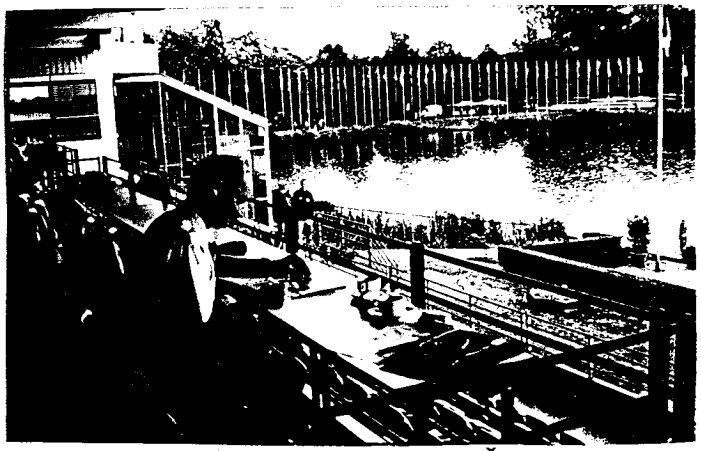

NOVO VOZILO ZA PREVOZ ČAMACA

Veslački klub Mladost nabavio je novo vučno vozilo za čamce i time se izjednačio sasličnim vozilima koje imaju i druge zemlje. Vozilo je firme Fiat a nabavljen je u zagrebačkom Autocommercu. Osim vuće vozila u njemu se može voziti još 6 osoba a teretnom dijelu moguća je vožnja kavaleta, bicikla kao i druge nužne opreme za veslače.. Prvo krštenje ili odlazak na put vozilo je imaloza Duisburg, gdje su voženi čamci reprezentacije a među inim i toliko sporan četverac s kormilarom oko kojeg se digla tolika buka prije, za vrijeme i poslije Svjestkog seniorskog prvenstva u Luzernu.

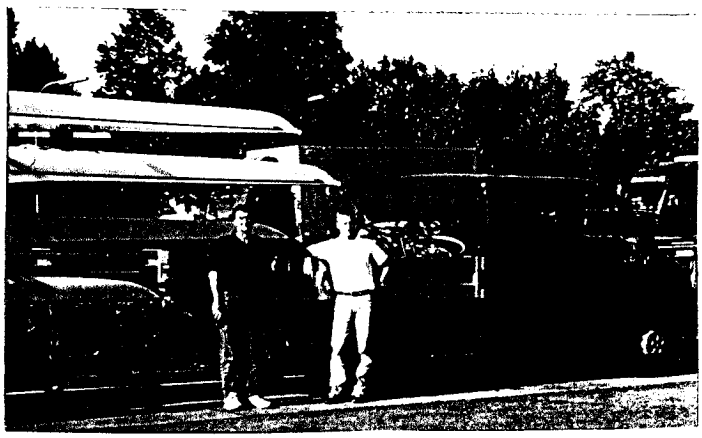

Tonko Barčot i Joško Kostelić s novim vozilom prema Duisburgu.

SA SVIH STRANA PONEŠTO

ZANIMLJIVOSTI DA SP SENIORA U LUZERNU 2001. – Piše Igor Velimirović

Pored samih natjecanja, na svakom se prvenstvu dogadaju i druge zanimljivosti koje nemaju toliko veze sa veslanjem, već samo pokazuju da su i veslači kao i svi drugi ljudi, opterećeni sličnim problemima i razmišljanjima.

HELIKOPTEROM NA PRVENSTVO –kada je štroker njemačkog ženskog osmerca pogledala svoj raspored ispita na fakultetu, nije mogla vjerovati svojim očima. **Lenke Wech,** studentica stomatologije i članica momčda osmerca za SP u Luzernu, ustanovila je da joj je najvažniji ispit na godini isti dan kad i dan prve utrke prednatjecanja na SP ! Zanimljivo je da nikakve molbe fakultetu nisu pomogle. Ispit jednostavno nije bilo moguće pomaknuti. Isto tako prema pravilima FISA-e nije moguće da jedan natjecatelj nastupi u prednatjecanju, a drugi npr. u finalu; dozvolje su zamijene samo u slaučaju bolesti ili ozljede. I kada se činilo da će se Nijemci morati odreći ove veslačice, ili da će ona pasti na godinu (obje solucije bile su jednako loše), javio se sponzor rješenjem. Iznajmljen je helikopter koji je gospodičnu Wech direktmo sa fakulteta prebacio na stazu, jedva dva sata prije strta utrke. Da li je studentica Wech položila taj ključni ispit, ne znamo, ali znamo da je štrokerica Wech veslala izvrsno i pomogla svojoj ekipi u prednatjecanju i kasnije u osvajanju brončane medalje.

SITNE BOLJKE srećom, naša reprezentacija nije imala većih problema sa ozljedama ili bolestima. Ipak, bilo je neugodnih situacija: **Mirna Rajle** je «zaradila» trovanje hranom, vjerojatno od tjestenine sa gljivama. Možda i nije baš to bilo u pitanju, jer su isti obrok toga dana jeli i ostali naši reprezentativci. **Oliver Martinov** je pak imao problema sa bradavicom na prstu ruke, koja se upalila i našem veslaču stvaral neugodne probleme, koji na sreći nisu onemogućili nastup.

PRAVITE SE DA NISTE UMORNI !? -Jurgen Grobler , čuveni trener i strateg britansdke reprezentacije pokazao je svu svoju karizmu i autoritet, kada je svoje već prilično umorne pulene Pinsenta i Cracknella nakon vrlo teške utrke dvojca s kormilarom u roku od dva sata morao pripremiti za slijedeći nastup. Organizirao je masera, fizoterapeuta i psihoterapeuta, koji su s momcima radili tih sat vremena nakon trke, a prije odlaska na vodu za utrku dvojac bez kormilara. Po riječima Cracknella (čitam u jednom novinskom interviewu), bilo je to vrlo neugodno iskustvo, sa olovnim nogama kretati na start utrke za koju znaš da neće biti lagana, i sam sebe i svog partnera uvjeravati da su svježi i da u 2+ i nije bilo teško. Poslije šokantne trke i foto-finiša (Cracknell priznaje da je Pinsent negdje na 1ooo m kad su bili tek četvrti, viknuo da odustaje od zlata i da će pokušati spasiti medalju) trener Grobler je ne mijenjajući izraz lica rekao svojim herojima slijedeće tri stvari: da ne poniš̌te rezultat na štrokmetru(radi kasnije analize), da ostanu jaki te na kraju «..potrudite se da ne izgledate umorno. S ovim ekipama ćemo se još sretati, iako slijedeće godine samo u jednoj disciplini». Vidi se da stari lisac grobler nije stručnjak samo u teoriji treniga, veslačkoj tehnici i taktici; očito je vrlo jak i u psihologiji sportaša i motivaciji, što je naslijede njegovog školovanja i prvi trenerskih godina u okviru momčadi bivšeg DDR-a, koje su bile poznate kao strah i trepet za protivnike, između ostalo i u svom gotovo robotski neemotivnom pristupu veslanju.

MEDIJSKA POZORNOST: KAMEN OKO VRATA ? njemački skifist **Marcel Hacker** prošle je godine iznenadio veslački svijet osvajanjem bronce na OI, iza nedodirljivih Wadella i Muellera. Kad se podsjetimo da je godinu ranije na SP u Kanadi bio tek 11., napredak se još više primjećivao. Njemački novinari počeli su tada pomalo neralno pisati o mogućnostima mladog veslača, smatrajući ga prvim favoritom za SP 2001., pogotovo nakon pobjede na Svjetskom kupu u beču. Očito je Hacker i sam povjerovao u priče, jer jedino se tako može objasniti bjegova utrka u polufinalu, kada ke krenuo očito sa željom da upravo deklasira sve protivnike, a ne da učini najvažnije, plasirati se u finale. Poveo je trku superiorno, vodio s velikom prednošću, ali se očito preforsirao. U durgom dijelu staze redom su ga počeli prelaziti protivnici tako da je potpuno iscrpljen zavrpip na najgorem četvrtom mjestu a prolaskom kroz cilj jednostavno se prevrnuo u vodu. Indisponirani njemački veslač nije se ni pojavio u B finalu, vjerojatno s liječničkom ispričnicom.

TUŽNA VIJEST – bolji poznavatelji veslanja sjećaju se generacije njenačkih veslača iz kasnih osamdesetih i ranih devedestih, koji su recimo pobijedili u osmercu na OI u Seulu, treći su bili na OI u Barceloni i nekoliko puta prvi na SP. Istaknuti član tih posada bio je gorostas (2o3 cm, 9o kg) **Bahne Rabe** , koji je sa vrhunskim veslanjem prestao 1996. godine u trenutku kad je shvatio da nema šanse za ulazak u sastav momčadi za OI u atlanti. Nažalost, život nakon veslanja nije se pokazao sretnim za ovog izvanrednog veslača. Ne snašavši se u privatnom životu, njegovo mišićavo tijelo prestankom intenzivnog treninga počelo naprosto nestajati. Sasvojih 86 kg pao je na nevjerojatnih 55 kg. Kad se napokon odlučio pojaviti kod liječnika, bilo je kasno: dijagnosticiran je težak oblik anoreksije. Njegovo tijelo jednostavno nije prihvaćalo hranu i nesretni veslač je ubrzo preminuo, početkom kolovoza 2001., u 37. godini života. Međutim zaintrigirao nas je nastup njegovog ožalošćenog oca u javnosti, koji smatra da vrhunski športaši kad više nisu sposobni za vrhunske rezultate postaju odbačeni od saveza i klubova i da se o tim ljudima ne brine nitko prigodom prijelaza na normalan život. Veslanje je uz biciklizam, atletiku i skijaško trčanje, sport u kojem je tijelo izrgnuto najvećim naporima, i akošto treba puno vremena da se tijelo dovede u takvo stanje, valja znati da i put prema prestanku treninga nosi svoje opasnosti.

POGINUO NIKŠA ŠTEDRIĆ – kako smo doznali krajem srpnja poginuo je u 19. godini života Nikša štedrić pri padu s mosta preko Rijeke dubovačke u Dubrovniku. Paj je sjevernog dijela koji se gradi bez gradevinske dozvole. Uzrok padu može se samo nagadati. Pad u more bio je smrtonosan. Inače Nikša Štedrić bio je kormilar četverca s kormilarom kadeta, koji su na prvenstvu Hrvatske 1996. osvojili 3. mjesto i brončanu medalju. U kupu dalmacije sa tom istom ekipom osvojio je 2 zlatne, 1 srebrnu i jednu brončanu medalju. Trener mu je bio Hrvoje Tomaš a maro kapović glavni trener. Nikša se aktivno bavio veslanjem tri godine, najviše kao kormilar a nešto kao veslač.

U KRALJEVICI POKOPAN BORIS POLIĆ – nakon duge i teške bolesti naš nonić Boris Polić umro krajem kolovoza. Nema veslača riječkog Jadrana a ostalih veslača u Hrvatskoj a da ne gvorimo o veslačkim djelatniima koji nisu znali pokojnog Borisa. Bio je prisutan na skoro svakoj regati na kojoj su nastupali veslači Rijeke u posljednjih 3o godina. Jedan je od rijetkih djelatnika koji je do posljednjeg daha živio za veslački sport. Poznato je da je čak i mijenjao stan samo da bude što bliže svojem klubu na Delti, gdje smo ga svakodnevno mogli naći ujutro u poslu. Roden je na Sušaku 1919. godine. Od mladosti je neprekidno u riječkom sportskom životu a osobito u nogometu. Od 1972. učlanio se u Jadran slijedeći tako primjere svog oca, brata brana, nećaka Borisa i sina Brana. U klubo je obavljao uspješno razne dužnosti a posebno od umirovljenja 1980. godine. Biran je u upravni odbor kluba, za predsjednika financijske komisije, tajnika,člana nadzornog odbora, vode kluba.U posljednje vrijeme vršio je dužnost direktora kluba. Polić je organizirao mnoge veslačke regate a osobito u Bakru i Omišlju. Bio je i predsjednik Nadzornog odbora HVS-a. Primio je mnoga priznanja a među inim trofejom SFK hrvatske 1990. za dugogodišnji rad u sportu a 1999. državnu nagradu «Franjo Bučar» za zasluge u razvoju sporta.

Našeg nonića Borisa više nema, ali uvijek ćemo se sjetiti njegovog veselog glasa ali i obratno ljutitog glasa kojim je upozoravao ako je bilo ne što loše. Zbogom dragi Borisu. Hvala ti za sve što si pripomogao našem veslanju u Rijeci i Hrvatskoj.

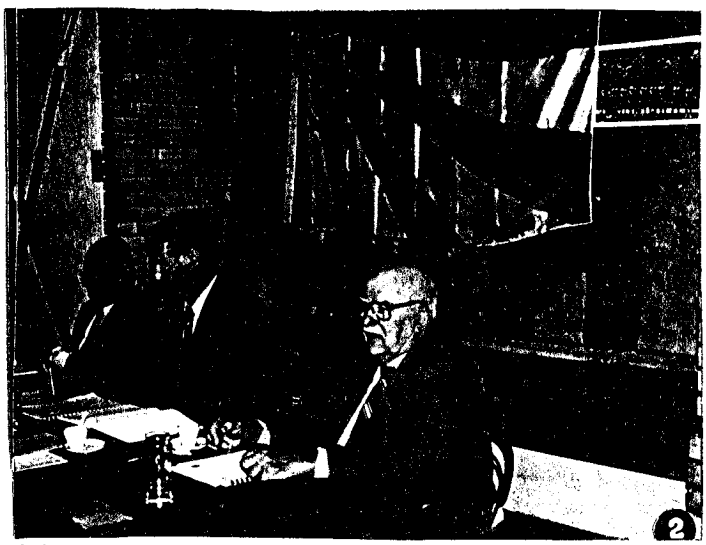

Jedna od posljednjih snimaka Borisa Polića na izbornoj Skupštini vijeća Klubova u studenom 2ooo. u Vukovaru.

Povijesnecrtice iz hrvatskog veslanja

Koliko je toga ostalo nezabilježno a dogodilo se. Koliko se toga u interesu nečega prešutilo i nikada se nije zabilježilo. Službeni podaci ostali su na papiru i vode se kao dio povijesti. Svjedoka nema a izvorni podaci su šturi i nedovoljni da se razotkrije istina. Tako je i s veslačkom povijesti. Ipak slučajni susreti, provjere, razgovori omugućili su nam rekonstruirati pravu istinu. Povijesne činjenice nemogu se izbjeći, jer učesnici tih dogadaja još žive.

Oduzeta pobjeda

Kolovoz, Luzern 2001. godina. Luzern živi u znaku svjetskog seniorskog prvenstva. Švicarci mi kažu da od 1994. nije bilo tako toplo i dugo ljeto kod njih. Svi jure na Rotsee vidjeti tko će osvojiti svjetska odličja u pojedinim disciplinama. A navečer, šećemo se uz obalu jezera, sjednemo u neki restoran i pijuckamo pivu. Tu su i naši negdje iz hotela. Sjeo sam za stol i upoznajem jednog starijeg gospodina, koji odlično govori hrvatski s tipičnim zagrebačkim naglaskom. Jurak ? Pa to mi je poznato prezime od nekuda. Kuda staviti to prezime ? I tako je počeo nevezan razgovor koji dan dva kasnije završio s intervjuom. Gospodin Jurak iako već u 79. godini, odlično se držao. I danas kada se uspravi i hoda ima ga 19o centimetra. Jasno bio je veslač. Veslač koji je prvi puta zaveslao davne 1939. godine kao zagrebački srednjoškolac.

Dva dana kasnije, u subotu ujutro otišli smo na kavu i razgovarali, dugo razgovarali. Bilo je to jedno divno putovanje u prošlost, da se vratimo opet u sadašnjost. A sve je počelo...

Nikšaa Braškić Zdravko Gajšak,Davorin Jurak i Milivoj Slapničar u Luzernu.

Roden sam u Mesničkoj 27 i to 8. prosinca 1922. Zvali su me Dari a u stvari zovem se Davorin Jurak. U to vrijeme u zagrebačkom Gusaru veslao je dr. Pereško, pravnik u seniorskom osmercu i nagovorio me da počnem veslati kod njih. Moj prvi regatni nastup bilo je prvenstvo Hrvatske u Zagrebu u klinker četvercu za srednjoškolce. Bilo je to **prvo prvenstvo Hrvatske uopće.** Nastupili su Biščan,Bojkić,Gotlin,Jurak i ing Mirko Kovač. Već par dana kasnije nastupili su na tadašnjem posljednjem prvenstvu stare Jugoslavije u Dubrovniku i osvojili još jednom prvo mjesto.Zbog snažne konstitucije odmah su ga uvrstili u seniorski osmerac. Mnogima koji ovo čitaju ništa neznači Zamagna,Šantić,Perić,Jurza,Bartolatti,Rohrig iako su to bili prvaci Hrvatske u to vrijeme. Međutim neki iz srednjih generacija pa i mladi vjerojatno su čuli za Rosenberga,Nadinića,Župana,Brleka,Laštovicu. E upravo je s njima veslao Davorin Jurak.Bio je prvak Hrvatske u osmercu seniori s Zamagnom, Rosenbergom,Rorigom,Jankovićem,Fišeroom, Polzom i Krnčevićem 1942. i 1943. Taj osmerac nastupio je u Budimpešti, Alte Donau kod Beča. Nastupili su i u Italiji 1942. u Leccu,Bellagu, Luganu a vjerojatno je jedan od prvih naših veslača koji je nastupio i na regati u Luzernu iste godine. Međutim sudbina je bila drugačija. Morao je u vojsku i završio je kao domobran u Neusiedelu am See u Njemačkoj. Zahvaljujući Božidaru Novaku «zakletom» Gusaru umjesto u Stockerau završio je u Zagrebu. To mu je vjerojatno spasilo i život zaključio je Gosp. Jurak. Svršetak rata dočekao je u Zagrebu. Završivši gimnaziju počeo je studirati 1945. medicinu a svi veslači iz Gusara našli su se u novosnovanom klub Mladost za kojeg su i nastupali. Veslanje, Sava i klub bio im je iznad svega. Njih nije zanimala politika njih je zanimao samo sport u koji su bili zaljubljeni. I tako su počele regate u novoj Jugoslaviji. U Šibeniku se održava prvo prvenstvo Jugoslavije poslije II. svjetskog rata. Jedna od najzanimljivijih disciplina bila je trka osmeraca koja je uvijek pobudivala zanimanje.Konačno tog dana u Šibeniku je pratilo prvenstvo 12 ooo gledatelja. Za Mladost su nastupili: Zamagna,Rosenberg,Rohrig,Jurak, Janković Fišer, Polz i Krnčević. U kraljevskoj disciplini Mladost je osvojila uvjerljivo prvo mjesto ispred splitskog Gusara. Međutim došlo je do iznenađenja. Određeni vojni krugovi na čelu s kasnijim generalom Kukočom nisu mogli podnijeti poraz. Kako su znali, da su ovi veslači nastupali za vrijeme NDH-a izjavili su da dok su se oni borili i ginuli za Jugoslaviju ovi su veslali po Europi i ne mogu biti prvaci Jugoslavije.Tako je rezgovarano u kuloarima. A tu odluku trebalo je nekako provesti ali kako ?

Tražeći potvrdu ove izjave Davorina Juraka nije bilo moguće. U knjizi «Sto godina veslačkog sporta u Splitu» na str.5o samo je spomenuto: Na prvom prvnestvu Jugoslavije poslije oslobođenja 19.8.1946. u Šibeniku, F.D. Gusar –Split pobjeđuje u četvercu bez kormilara i osmercu. Osim toga «Gusar» je(i to prvi put u svom dugom postojanju) pobijedio i u četvercu s kormilarom za žene. U tom ženskom četvercu veslale su: besi Borčić, Mira Šegvić, Ljinljana Matošić, Bebi Gligo, a kormilar je bio Toma Petretić. Bilo je to sve o aktivnosti Gusara u 1946. godini i niti spomena o nekim problemima na prvenstvu Jugoslavije !!!

Nikola Bralić, Davorin Jurak i Miljenko Finderle na Rotsee.

Međutim čitajući Vjesnik od 19.8. 1946. novinari javljaju slijedeće: **Danas su u Šibeniku održane veslačke utakmice za prvenstvo FNR Jugoslavije, a ujedno i za prvenstvo NR Hrvatske. Prvenstvom je imala odlučiti utrkao osmeraca, koju je dobila Mladost iz Zagreba pred Akademičarom, Krkom, Crvenom Zvezdom, Gusarom i Dinamom. Mladost bi ovom pobjedom bila prvak Jugoslavije i Hrvatske. Međutim na protest splitskog Gusara, da su ga ometali čamci Akademičara i Mladosti, utrka će biti danas ponovljena, pa će se tek tada znati pobjednik i prvak.**

Daljni put događaja bio je jasan svakome. Gusar je postao prvak bivše Jugoslavije za 1946. godinu.

Nakon tih događaja ovaj osmerac se jednostavno raspada. Miško Rosenberg koji je svojevremeno proglašen i sportašem godine 1943. odlazi iz Zagreba u Rijeku, gdje i dalje vesla. Ka je dan od najboljih veslača tadašnje Jugoslavije predložen je da nastupu u osmercu za olimpijske igre u Londonu, međutim politika je još jednom presudila. Osnivanjem Mornara 1949. godine ovoj odličan veslač našao se u njihovoj sredini. Već iste godine Rosenberg s Brajkovićem,Alujevićem i Krnčevićem osvaja prvenstvo Jugoslavije u 4 +SMA. Poziva Davorina Juraka da pristupi Mornaru što je ovaj i učinio. Međutim dogodilo se nešto što je sve promjenilo život Davorina Juraka. Odlazeći na neku regatu u Italiju. Rosenberg ostaje u Italiji. Sigurno da nije vidio svoju perpspektivu u Jugoslaviji i tako je postao izbjeglica. Danas živi u Torontu. Tadašnja milicija odmah zatvara Juraka u samicu na tri mjeseca tražeći njegovo priznanje o saučesništvu osenbergovog bjega (!). Zatvor mu je produžen još godinu dana koje je proveo u Splitu. Nakon izlaska odlučio je pobjeći iz Jugoslavije i to mu se ostvarilo tek 1952. godine. Tri godine kasnije dobio je vizu za USA, gdje i danas živi. Medicinu nikada nažalost nije završio.

Njegova životna saputnica, za koju kaže da je najbolja žena na svijetu je Marija Bebi Gligo, prva prvakinja Jugoslavije u skifu seniorke i članica Gusarevog četverca s kormilarom seniorke, koje su također bile 1946. godine prvakinje Jugoslavije u Šibeniku. Danas već u poodmaklim godinama jedan i drugi dolaze u Hrvatsku na odmor kad god stignu . Posjeter svoj Split, Zagreb i Čiovo.

- Znate trebao sam ići na Mallorcu na utakmicu Hajduka ali odlučio sam otići vidjeti naš osmerac u Luzern. Smještaj mi je osigurao moj zet Ivica Šurjak inače sadašnji sportski direktor Hajduka – rekao mi je Davorin Jurak.

I tako u ovoj priči, kratkoj ili vrlo skraćenoj storiji o jednoj sudbini veslača, ovaj puta Davorina Juraka , zaljubljenika u veslanje u stvari se ocrtava sva tragedija naših ljudi, koje je razdvajala različita ideologija, različite vlasti, namećući nam politiku u cilju da nas razdvajaju, davajući nekima sitne ustupke i koristeći naše nedostatke i zablude. Nadamo se da je to prošlost i da će vremenom mnogi progledati i shvatiti svoje greške.

Još zaveslaj i Kušurin i Niseteo postaju prvaci svijeta.

Naši ostali veslači skaču u vodu i žure čestitati pobjednicima.

Niseteo slavi pobjedu a Kušurin je skočio u vodu.

Niseteo vesla prema pontonu bez Kušurina !!!

Umorni ali presretni na pontonu.

Prvi pobjednički zagrljaj.

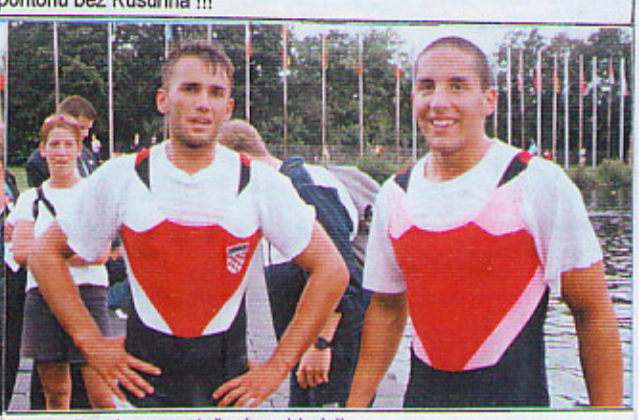

Pred odlazak na proglašenje pobjednika

Ante i Frane na pobjedničkom pontonu.

Zoran Emeršić, Branimir Bašić i Zdravko Gajšak s svjetskim prvacima.

Frane i Ante razgovaraju s svojim trenerom Krešom Petrovićem, tvorcem zlatnog dubla.

Odlazak svjetskih prvaka prema hangarima.

Najbučniji bili su na otvaranju SJP-a Nijemci, Ameri i Rusi.

Dio spektakla otvorenja SJP-a bili su čamci i 52 zastave učesnika prvenstva.

Starić,Marinović,Gajšak,Bašić,Dragović,J.Kostelić,Barčot,Emeršić(stoje) a Zibar,Krasić čuće s Kušurinom,Petrovićem i Niseteom i zlatnim medaljama.

Svi naši treneri: barčot,Steiner,Radović,Gajšak, Dragović,Petrović, Krasić A jedino nedostaje Blažević.

Obavezni sastanci veslača: Svi šute a jedan govori ili kako pripremiti sastanak.

A da im je ovo bio trener veslali bi brže od zlatne Medalje.

Zdravko Gajšak,tajnik VSZ-a i v.d. direktor juniorske reprezentacije s svojim prijateljom Abagnalleom na Wedau stazi.

Najteža trka našeg dubla bila je u polufinalu.

Osječanke, o kojima će se još mnogo razgovarati ako ostanu na okupu barem još dvije godine.

Kušurin i Niseteo s predsjednikom ZVS-a, Brankom Bašićem.